

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 22.6.2011
KOM(2011) 370 slutlig

2011/0172 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om energieffektivitet och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG

{SEK(2011) 779 slutlig}
{SEK(2011) 780 slutlig}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

1.1. Motiv och syfte

EU har satt upp som mål att år 2020 ha uppnått primärenergibesparingar på 20 %¹ och har gjort detta mål till ett av fem övergripande mål i Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla².

Kommissionens senaste uppskattningar, som tar hänsyn till de nationella energieffektivitetsmål för 2020 som medlemsstaterna satt upp inom Europa 2020-strategin, tyder på att EU bara kommer att ha nått upp till hälften av målet på 20 % till 2020³. Europeiska rådet⁴ och Europaparlamentet⁵ har uppmanat kommissionen att anta en ny ambitiös strategi för energieffektivitet med beslutsamma åtgärder för att kunna utnyttja den avsevärda potentialen.

För att skapa ny dynamik i energieffektiviseringen lade kommission den 8 mars 2011 fram en ny energieffektivitetsplan (EEP) som fastställer åtgärder för att uppnå ytterligare besparingar inom energiförsörjning och energianvändning.

Detta lagförslag omvandlar vissa aspekter av EEP till bindande åtgärder. Förslagets huvudsyfte är att bidra väsentligt till att EU:s energieffektivitetsmål för 2020 uppnås. För att det ska lyckas måste förslaget antas och genomföras snabbt i medlemsstaterna.

Förslaget sträcker sig längre än målet på 20 % och syftar till att ange en gemensam ram för att främja energieffektiviteten i EU även efter 2020. Förslaget är en strategisk prioritering i kommissionens arbetsprogram för 2011.

1.2. Allmän bakgrund

I takt med att EU:s import av energi fortsätter att öka och priserna fortsätter att stiga kommer tillgång till energiresurser att spela en allt viktigare roll i det medellånga perspektivet, och kan även påverka EU:s ekonomiska tillväxt allvarligt. Det är därför som energieffektivitet är en av huvudaspekterna av ett resurseffektivt Europa⁶, som är ett av flaggskeppsinitiativen i Europa 2020-strategin. Energieffektivitet är det mest kostnadseffektiva och snabbaste sättet att öka försörjningstryggheten, och är ett effektivt sätt att minska utsläppen av de växthusgaser som orsakar klimatförändringen. Energieffektivitet kan hjälpa EU att uppnå och även överträffa sina mål för att minska utsläppen av växthusgaser, vilket beskrivs i kommissionens meddelande *Färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnålt samhälle 2050*⁷.

En mer energieffektiv EU-ekonomi skulle även få en positiv inverkan på den ekonomiska tillväxten och skapandet av nya arbetstillfällen. Energibesparingar frigör ekonomiska resurser som kan investeras på andra ställen i ekonomin och kan minska pressen på de offentliga budgetarna. För de enskilda medborgarna innebär energieffektivitet lägre energiräkningar. Energifattigdomen kan tacklas strategiskt genom åtgärder för att förbättra energieffektiviteten.

¹ 7224/1/07, REV. 1.

² KOM(2010) 2020.

³ SEK(2011) 277.

⁴ EUCO 2/1/11.

⁵ 2010/2107(INI).

⁶ KOM(2011) 21.

⁷ KOM(2011) 112.

Högre produktion med mindre energiåtgång skulle även förbättra konkurrenskraften hos industrierna i EU-länderna och ge dem ett försprång på de globala marknaderna för energieffektivitetstekniker. Energieffektivitet och energibesparingar gynnar hela EU:s ekonomi, den offentliga sektorn, företag och privatpersoner. Av dessa skäl identifierar EU:s nya energistrategi, Energi 2020, energieffektivitet som en av nyckelprioriteringarna i EU:s energipolitik de kommande åren.

1.3. Gällande bestämmelser

Tillämpningsområdet för såväl kraftvärmedirektivet (2004/8/EG) som energitjänstedirektivet (2006/32/EG)⁸ överlappar med detta förslag. Båda de direktiven har misslyckats med att dra full nytta av energisparpotentialen. Därför föreslås att de två direktiven upphävs när det här nya direktivet träder i kraft, med undantag för artikel 4.1–4.4 samt bilagorna I, III och IV till energitjänstedirektivet. De bestämmelserna omfattar ett indikativt energisparmål som ska uppnås senast 2017 på 9 % av slutenergiförbrukningen i varje medlemsstat under de fem åren före genomförandet av energitjänstedirektivet. Detta mål bidrar – trots att det skiljer sig i tillämpningsområde och ambitionsnivå – till förverkligandet av EU:s energieffektivitetsmål på 20 % senast 2020, och bör därför vara tillämpligt fram till 2017.

Andra bestämmelser som överlappar med bestämmelserna i det här nya direktivet är artikel 9.1 och 9.2 i direktiv 2010/30/EG om energimärkning⁹, som kommer att upphävas när det nya direktivet träder i kraft.

1.4. Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden

Förslaget förankras i Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla¹⁰, eftersom EU:s energieffektivitetsmål på 20 % är ett av fem övergripande mål i strategin. Det är ett av de förslag som planeras för 2011 i syfte att genomföra ett av de sju viktiga initiativen i Europa 2020-strategin, flaggskeppsinitiativet ett resurseffektivt Europa. Det är i överensstämmelse med och kompletterar EU:s klimatpolitik.

Den minskade energiförbrukningen som det här förslaget syftar till ska också underlätta för medlemsstaterna att uppnå sina mål avseende andelen energi från förnybara källor enligt direktiv 2009/28/EG om främjande av användning av energi från förnybara energikällor¹¹.

2. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

2.1. Samråd, insamling av uppgifter och experthjälp

Förslaget utarbetades på grundval av en lång rad bidrag från medlemsstaterna och berörda parter vid olika tillfällen, däribland ett allmänt offentligt samråd på internet¹². Ännu ett brett samråd lanserades i januari 2011 av arbetsgrupperna i Bukarest-forumet om hållbar energi (som innefattar representanter och intressenter från medlemsstaterna)¹³. En omfattande analys av effekterna av de föreslagna alternativen utfördes med hjälp av resultaten från tre modeller och flera studier. Analysen undersökte de olika alternativens effekter på ekonomin, samhället och miljön med beaktande av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

⁸ EUT L 144, 27.4.2008, s. 64.

⁹ EUT L 153, 18.6.2010, s. 1.

¹⁰ EUCO 13/10.

¹¹ EUT L 140, 23.4.2009, s. 16.

¹² Mer information finns i avsnitt 1.2 i den åtföljande konsekvensanalysen och bilagorna I och II.

¹³ Utkast till rapporterna finns på: <http://ec.europa.eu/energy/efficiency/bucharest>.

2.2. Konsekvensanalys

Konsekvensanalysen undersöker ett antal alternativ indelade i tre olika nivåer:

– **Alternativ på första nivån** analyserar olika sätt att förbättra den gällande politiska ramen. Den här analysen inriktar sig främst på om energitjänstedirektivets aktuella strategi för att sätta upp mål bör förlängas till 2020, om nationella energisparmål bör läggas till för att uppnå EU:s mål på 20 % och i så fall om de ska vara bindande eller bara indikativa.

Analysen visade att energitjänstedirektivets mål bör behållas för slutanvändarsektorerna tills de löper ut 2016, men för att nå målet på 20 % energibesparingar måste de kompletteras med mer ambitiösa energisparmål enligt Europa 2020-processen. Det tyder på att målen inte behöver vara bindande just nu och att bindande åtgärder kan uppnå samma eller bättre resultat. De bindande åtgärderna bör tillsammans med den gällande politiska ramen räcka för att nå EU:s mål på 20 % till 2020. Det krävs dock att framstegen följs upp och att, om framstegen ändå skulle vara otillräckliga, lämpliga korrigerande åtgärder vidtas tillräckligt tidigt för att säkerställa att målet på 20 % uppnås till 2020.

– Alternativen på andra nivån undersöker olika åtgärder för att tackla den återstående ekonomiska potentialen på tillgångs- och efterfrågesidan.

Konsekvensanalysen undersöker kvotpliktsystem för energibesparingar som ett möjligt alternativ för att uppnå energibesparingar inom slutanvändarsektorerna. Analysen visar att skyldighet att spara energi kan leda till avsevärda besparingar, men de gällande bestämmelserna i energitjänstedirektivet (där sådana skyldigheter bara är ett av de alternativ som medlemsstaterna har för att se till att energiföretag uppnår besparingar i slutanvändarsektorer) bör förstärkas. De frågor som då uppstår är vilken nivå av energibesparingar som energiföretagen måste uppnå och om utformningen av sådana kvotpliktsystem ska lämnas helt åt medlemsstaterna eller om utformningen av vissa nyckeldrag ska harmoniseras. I konsekvensanalysen introduceras nationella kvotpliktsystem för energieffektivitet i alla medlemsstater i syfte att uppnå en slutlig energiminskning på 1,5 % per år. Vissa nyckeldrag måste harmoniseras på EU-nivå (riktade sektorer, ambitionsnivå och räknemetoder), men medlemsstaterna bör ha möjlighet att i stor utsträckning justera systemen efter de nationella omständigheterna eller behålla sina aktuella system. Möjligheten att införa ett europeiskt system för handel med vitcertifikat har också övervägts, men avvisades av samma skäl som alternativet att helt harmonisera utformningen av systemet.

I en annan uppsättning alternativ undersöktes åtgärder som innefattar den offentliga sektorn. Analysen visade att två åtgärder skulle kunna vara gynnsamma. För det första skulle 3 % av de offentligägda byggnaderna renoveras varje år till kostnadsoptimala nivåer, en fördubbling av den nuvarande renoveringstakten. För det andra skulle offentliga organ vara tvungna att köpa produkter och fastigheter med hög energiprestanda baserat på tillgängliga energimärkningar och energicertifikat.

Andra alternativ med en avsevärd positiv inverkan i förhållande till kostnaderna är sådana alternativ som främjar energitjänstemarknaden, tillhandahåller bättre och mer frekvent information till hushåll och företag om deras faktiska energiförbrukning genom fakturering och smarta mätare, samt obligatoriska energibesiktningar för stora företag. Konsekvensanalysen visar att alla dessa åtgärder är värdefulla för att minska informationsklyftan, som är ett av hindren för effektivitet, och skulle kunna ge stora energibesparingar. Andra alternativ för att främja energieffektiviteten via frivilliga åtgärder bedöms som otillräckliga för att dra nytta av den tillgängliga sparpotentialen.

Konsekvensanalysen analyserar också vilka åtgärder som skulle kunna hjälpa till att utnyttja energieffektivitetspotentialen vid energiomvandling och energidistribution. Analysen avvisar de alternativ som innefattar upprätthållande av bestämmelserna i det gällande kraftvärmedirektivet, eftersom de inte främjar energieffektivitet i hela energiförsörjningssektorn, utan bara när det gäller kraftvärme och utan att säkerställa en faktisk tillämpning av kraftvärmeproduktion (medlemsstaterna behöver bara samla in information och rapportera till kommissionen). Analysen tyder på att minimiprestandakrav för energiproduktion (däribland obligatoriska krav rörande kraftvärme samt fjärrvärme och fjärrkyla för nya elproduktionsanläggningar och obligatorisk anslutning och prioriterad tillgång för högeffektiv kraftvärme till elnätet) skulle ge en avsevärd ökning av energieffektiviteten vid produktion. Det skulle också vara värdefullt att fastställa skyldigheter avseende energieffektivitet för energitillsynsmyndigheter för att förbättra effektiviteten i energiöverföring och energidistribution.

Konsekvensanalysen undersöker alternativ för nationell rapportering och uppföljning av genomförande. För att begränsa den administrativa bördan samtidigt som en fullständig uppföljning av framstegen säkerställs föreslås en enklare form av årsrapportering som baseras på ett urval energieffektivitets- och sparindikatorer, som skulle kunna matas in i de årliga nationella reformprogrammen. Detta skulle kompletteras med en mer detaljerad rapport om energieffektivitetsåtgärder och program från medlemsstaterna endast vart tredje år.

– Alternativen på tredje nivån bedömer den rättsliga formen för de utvalda åtgärderna på första och andra nivån. Slutsatsen är att om EU ska nå sitt energieffektivitetsmål på 20 %, som är ambitionen, måste politiken utnyttja energisparpotentialen i alla sektorer, även de sektorer som inte ingår i energitjänstedirektivets tillämpningsområde. Därför föreslås att ett nytt lagförslag antas som omfattar tillämpningsområdena för de två direktiven och utsträcker det till alla sektorer med energisparpotential. En sammanslagning av de två direktiven till en lagtext ansågs vara det bästa alternativet för att anpassa den befintliga rättsliga ramen och öka samsynen.

Analysen var inte lika entydig när det gäller den rättsliga formen. När de specifika bestämmelserna i lagförslaget hade utarbetats stod det dock klart att med tanke på innehållet och behovet att anpassa ytterligare genomförandeåtgärder på nationell nivå är ett direktiv den lämpligaste rättsliga formen.

Modelleringen i syfte att utvärdera den övergripande effekten av de utvalda alternativen visar att för EU27 skulle nettoeffekterna av de föreslagna åtgärderna nå upp till målet på 20 % i primärenergibesparingar. Konsekvensanalysen visar också att merkostnaden för att uppnå det övergripande målet på 20 % genom ett antal utvalda åtgärder är måttlig jämfört med fördelarna. De övergripande effekterna på ekonomin, samhället och miljön av dessa åtgärder kommer att innebära ett starkt positivt bidrag till EU:s politik och stödja Europa 2020-strategin.

Energieffektivitet är ett av huvudinstrumenten för att uppnå målen för färdplanen för ett utsläppsnålt samhälle 2050. Priset på utsläppsrätter i EU:s utsläppsrättshandelssystem är ett viktigt incitament för att minska utsläppen av växthusgaser. Modellframtagningarna inför upprättandet av detta förslag visade att åtgärderna visserligen kommer att leda till ytterligare minskningar av utsläppen av växthusgaser, men de var inte entydiga när det gäller möjliga effekter på priset på utsläppsrätter. I samband med genomförandet av energieffektivitetsmålet på 20 % måste kommissionen övervaka hur nya åtgärder påverkar direktiv 2003/87/EG som inrättar EU:s utsläppshandelssystem, i syfte att bibehålla systemets incitament för investeringar i koldioxidsnål teknik och förbereda de sektorer som ingår i utsläppshandeln för de innovationer som krävs i framtiden. Lämpliga åtgärder bör övervägas, inklusive att anpassa

utsläppshandelssystemet genom att avsätta en del av de utsläppsrätter som planerats för auktionering under perioden 2013–2020 om det fattas ett politiskt beslut i frågan.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER PÅ FÖRSLAGET

3.1. Sammanfattning av föreslagen åtgärd

I det föreslagna direktivet fastställs en gemensam ram för att främja energieffektiviteten inom EU i syfte att säkerställa att målet på 20 % primärenergibesparingar till 2020 uppnås och att bana väg för ytterligare energieffektivitet därefter. Genom direktivet införs regler som är avsedda att undanröja hinder och övervinna några av de marknadsmisslyckanden som försämrar effektiviteten i försörjningen och användningen av energi.

När det gäller slutanvändarsektorerna fokuseras i det föreslagna direktivet på åtgärder som inför krav på den offentliga sektorn, både avseende renovering av de fastigheter man äger och tillämpning av höga energieffektivitetsstandarder vid inköp av byggnader, produkter och tjänster. Enligt förslaget måste medlemsstaterna inrätta nationella kvotpliktsystem för energieffektivitet. Förslaget innebär också införande av krav på regelbundna obligatoriska energibesiktningar för stora företag och en serie krav på energiföretagen avseende mätning och fakturering.

När det gäller energiförsörjningssektorn måste medlemsstaterna enligt förslaget anta nationella planer för värme och kyla för att utveckla potentialen för högeffektiv produktion och effektiv fjärrvärme och fjärrkyla, samt säkerställa att lagstiftningen rörande fysisk planering ligger i linje med dessa planer. Medlemsstaterna måste anta godkännandekriterier som säkerställer att anläggningarna ligger på platser nära efterfrågepunkter för värme och att alla nya anläggningar för elproduktion och befintliga anläggningar som genomgått övergripande renovering utrustas med högeffektiva kraftvärmeenheter. Medlemsstaterna ska dock kunna införa villkor för undantag från denna skyldighet om vissa villkor uppfylls. Enligt förslaget krävs också att medlemsstaterna upprättar en förteckning över uppgifter om energieffektiviteten i samtliga anläggningar för bränsleförbränning och raffinering av mineralolja och gas, och fastställer krav på prioriterad/garanterad tillgång till nätet, prioriterad utleverans av el från högeffektiv kraftvärme och anslutning av nya industrianläggningar som producerar avfallsvärme till fjärrvärme- eller fjärrkylanät.

Andra åtgärder som föreslås är bland annat effektivitetskrav på nationella energitillsynsmyndigheter, information och kunskapshöjande åtgärder, krav rörande tillgång till certifieringsplaner, åtgärder för att främja utvecklingen av energitjänster och en skyldighet för medlemsstaterna att undanröja hinder för energieffektivitet, i synnerhet uppdelning av incitament mellan ägaren och hyresgästen till en fastighet eller mellan fastighetsägare.

Slutligen ska enligt förslaget nationella energieffektivitetsmål fastställas för 2020 och kommissionen ska 2014 bedöma om EU kommer att uppnå målet på 20 % primärenergibesparingar senast 2020. Kommissionen ska lämna sin bedömning till Europaparlamentet och rådet, om så är tillämpligt åtföljt av ett lagförslag som inför obligatoriska nationella mål.

3.2. Rättslig grund

Förslaget grundar sig på artikel 194.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Enligt artikel 194.1 ska ”inom ramen för upprättandet av den inre marknaden och dess funktion och med hänsyn till kravet på att skydda och förbättra miljön (...) målet för unionens politik på energiområdet vara att i en anda av solidaritet mellan medlemsstaterna (...) c)

främja energieffektivitet och energibesparingar samt utveckling av nya och förnybara källor.” Målet med förslaget är just att upprätta en gemensam ram för att främja energieffektiviteten inom EU.

3.3. Subsidiaritetsprincipen

Subsidiaritetsprincipen gäller för detta förslag i den mån energipolitik inte faller inom EU:s exklusiva kompetens.

EU har satt upp som mål att uppnå primärenergibesparingar på 20 % till 2020 och har gjort detta till ett av fem övergripande mål i Europa 2020-strategin. Den gällande energieffektivitetsramen, i synnerhet energitjänstedirektivet och kraftvärmedirektivet, har inte lyckats utnyttja den befintliga energisparpotentialen. De åtgärder som antagits på medlemsstatsnivå är inte heller tillräckliga för att övervinna de återstående marknads- och lagstiftningshindren.

De energiutmaningar som detta förslag är avsett att behandla (energiförsörjningstrygghet, hållbarhet och klimatförändring, samt EU:s konkurrenskraft) berör hela EU. En kollektiv reaktion på EU-nivå är nödvändigt för att säkerställa en samordnad åtgärd och att de gemensamma målen uppnås på ett mer effektivt sätt.

De åtgärder som föreslås i det nya direktivet kommer att bidra till att säkerställa att alla medlemsstater bidrar på ett lämpligt sätt till de insatser som krävs för att uppnå målet på 20 % och ett jämlikt spel fält för alla marknadsaktörer, i synnerhet genom att ange minimikrav för energiprestanda (till exempel rörande tillgång till offentliga marknader, energibesiktningsskyldigheter för företag, energisparskyldigheter för energiföretag och tillgång till nätet för kraftvärmeproducenter). Förslaget ger investerare säkerhet när det gäller att uppnå EU-målet och stöd för åtgärder för att öka energieffektiviteten, till exempel högeffektiv kraftvärme och fjärrvärme och fjärrkyla.

3.4. Proportionalitetsprincipen och val av regleringsform

Förslaget sträcker sig inte utöver det som krävs för att uppnå energieffektivitetsmålet. Det anger strikta energieffektivitetskrav inom många områden, men medlemsstaterna kan i hög utsträckning själva välja de åtgärder för att öka energieffektiviteten som passar de nationella omständigheterna bäst.

Det instrument som valts är ett direktiv som ska införlivas i den nationella lagstiftningen i medlemsstaterna. Ett direktiv definierar det slutresultat som ska uppnås och de allmänna kraven, samtidigt som det ger medlemsstaterna tillräcklig flexibilitet att anpassa genomförandet efter de nationella särdragen. I just det här fallet är ett direktiv tillräckligt för att uppnå syftet med förslaget. Begränsningsnivån är alltså proportionerlig mot målet.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Som specificeras i finansieringsöversikten som åtföljer direktivet ska direktivet genomföras under den befintliga budgeten och kommer inte att påverka den fleråriga budgetramen.

5. ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

5.1. Förenkling av regelverket

Förslaget bidrar till förenklingen av regelverket, även om det inte ingår i listan över åtgärder i förenklingsarbetsplanen. När det här förslaget antas kommer energitjänstedirektivet och kraftvärmedirektivet att ersättas av ett enda direktiv, vilket ger en mer integrerad strategi för energieffektivitet och energibesparingar. Det bör även innebära viss administrativ förenkling att bara behöva införliva ett direktiv i stället för två.

Rapporteringskyldigheter ingår för närvarande i båda direktiven. De kommer att ersättas av en årsrapport (en djupgående rapport vart tredje år), som bygger på rapporteringsprocessen i Europa 2020-strategin.

Dessutom föreklar förslaget kraven på mätning av energibesparingar i det befintliga energitjänstedirektivet. I det här avseendet bör det underlätta för en väsentlig minskning i den administrativa börda som tynger medlemsländerna.

5.2. Upphävande av gällande lagstiftning

När förslaget antas kommer den gällande lagstiftningen att upphävas. Detta gäller artikel 9.1 och 9.2 i direktiv 2010/30/EU, direktiv 2004/8/EG och direktiv 2006/32/EG. Artikel 4.1–4.4 och bilagorna I, III och IV till direktiv 2006/32/EG kommer att upphävas från och med 1 januari 2017.

5.3. Översyn/ändring/tidsbegränsning

Förslaget inkluderar flera översynsklausuler.

5.4. Omarbetning

Förslaget innefattar ingen omarbetning.

5.5. Jämförelsetabell

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten i de nationella bestämmelser som införlivar direktivet samt en jämförelsetabell mellan de bestämmelserna och direktivet.

5.6. Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)

Förslaget har betydelse för EES och bör därför även gälla inom EES.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om energieffektivitet och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 194.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag¹⁴,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁵,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹⁶,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionen står inför nya utmaningar på grund av det ökade beroendet av importerad energi och bristen på energiresurser, och behovet att begränsa klimatförändringen och övervinna den ekonomiska krisen. Energieffektivitet är ett värdefullt sätt att hantera dessa utmaningar. Det förbättrar EU:s försörjningstrygghet genom att minska primärenergiförbrukningen och minska importen av energi. Det hjälper till att minska utsläppen av växthusgaser på ett kostnadseffektivt sätt och därigenom till att reducera klimatförändringen. En övergång till en mer energieffektiv ekonomi skulle också påskynda spridningen av innovativa tekniska lösningar och ge industrin inom EU ökad konkurrenskraft, öka den ekonomiska tillväxten och skapa högkvalitativa jobb inom flera sektorer med anknytning till energieffektivitet.
- (2) Ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet den 8 och 9 mars 2007 underströk behovet att öka energieffektiviteten i EU för att uppnå målet att ha minskat primärenergiförbrukningen med 20 % till 2020 jämfört med prognoserna. Det innebär en minskning av EU:s primärenergiförbrukning med 368 miljoner ton oljeekvivalenter (Mtoe) år 2020¹⁷.

¹⁴ EUT C, , s. .

¹⁵ EUT C, , s. .

¹⁶ EUT C, , s. .

¹⁷ Prognoser från 2007 visade en primärenergiförbrukning 2020 på 1 842 Mtoe. En minskning med 20 % skulle resultera i 1 474 Mtoe 2020, dvs. en minskning med 368 Mtoe jämfört med prognoserna.

- (3) Ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet den 17 juni 2010 var ett fastställande av energieffektivitetsmålet som ett av de övergripande målen i unionens nya strategi för jobben och smart, hållbar tillväxt för alla (Europa 2020-strategin). Under den här processen och i syfte att genomföra målet på nationell nivå måste medlemsstaterna ange nationella mål i nära dialog med kommissionen och i sina nationella reformprogram ange hur de avser uppnå dem.
- (4) Kommissionens meddelande *Energi 2020*¹⁸ sätter energieffektivitet i centrum för EU:s energistrategi för 2020 och beskriver behovet av en ny energieffektivitetsstrategi som kommer att möjliggöra för alla medlemsstater att skilja på energiförbrukning och ekonomisk tillväxt.
- (5) I sin resolution av den 15 december 2010 om översynen av handlingsplanen för energieffektivitet¹⁹ uppmanade Europaparlamentet kommissionen att i sin reviderade energieffektivitetsplan innefatta åtgärder för att överbrygga klyftan och nå EU:s övergripande energieffektivitetsmål 2020.
- (6) I Europa 2020-strategin är ett resurseffektivt Europa ett av de flaggskeppsinitiativ som antogs av kommissionen den 26 januari 2011²⁰. Där identifieras energieffektivitet som ett huvudelement för att säkerställa en hållbar användning av energiresurserna.
- (7) Ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet den 4 februari 2011 var att energieffektiviteten inom EU inte ligger i linje med målen och att det krävs beslutsamma åtgärder för att utnyttja den avsevärda potentialen för högre energibesparingar inom byggnader, transport, produkter och processer.
- (8) Den 8 mars 2011 antog kommissionen *Handlingsplanen för energieffektivitet 2011*²¹. Detta bekräftade att EU inte ligger i linje med sina energieffektivitetsmål. För att rätta till det innehåller planen en serie energieffektivitetspolitiska strategier och åtgärder för hela energikedjan, däribland produktion, överföring och distribution av energi, den offentliga sektorns ledande roll inom energieffektivitet, byggnader och apparater, industri och behovet av satsningar för att göra det möjligt för slutförbrukare att hantera sin energiförbrukning. Energieffektivitet inom transportsektorn behandlades parallellt i vitboken om transport som antogs den 28 mars 2011²². Det är i synnerhet initiativ 26 i vitboken som kräver lämpliga standarder för utsläppen av CO₂ i fordon av alla slag, om så behövs kompletterat med krav om energieffektivitet för att omfatta alla slags framdrivningssystem.
- (9) Den 8 mars 2011 antog kommissionen också en färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppssnålt samhälle 2050²³ som identifierar behovet av ökat fokus på energieffektivitet ur det perspektivet.
- (10) I samband med detta är det nödvändigt att uppdatera EU:s rättsliga ram för energieffektivitet med ett direktiv som syftar till att uppnå det övergripande

¹⁸ KOM(2010) 639 slutlig.

¹⁹ 2010/2107(INI).

²⁰ KOM(2011) 21.

²¹ KOM(2011) 109 slutlig.

²² KOM(2011) 144 slutlig.

²³ KOM(2011) 112 slutlig.

energieffektivitetsmålet på 20 % av unionens primärenergiförbrukning 2020, och för att göra ytterligare energieffektivitetsförbättringar efter 2020. Det bör fastställa en gemensam ram för att främja energieffektivitet inom EU och införa specifika åtgärder för att genomföra några av förslagen i energieffektivitetsplanen 2011 och uppnå den väsentliga orealiserade energisparpotential som planen identifierar.

- (11) Beslut 406/2009/EG om insatsfördelning²⁴ kräver att kommissionen 2012 ska bedöma och rapportera om gemenskapens och medlemsstaternas framsteg mot målet att minska energiförbrukningen med 20 % till 2020 jämfört med prognoserna. Det anger också att kommissionen, för att underlätta för medlemsstaterna att uppfylla gemenskapens åtagande om minskade utsläpp av växthusgaser, senast den 31 december 2012 ska föreslå förbättrade eller nya åtgärder för att påskynda en ökad energieffektivitet. Detta direktiv är ett svar på det kravet. Det bidrar också till att uppfylla målen i färdplanen för ett konkurrenskraftigt utsläppssnålt samhälle 2050, i synnerhet genom att minska utsläppen av växthusgaser från energisektorn, och till att uppnå en elproduktion helt utan utsläpp 2050.
- (12) En integrerad strategi måste antas för att utnyttja hela den befintliga energisparpotentialen, som omfattar besparingar inom energiförsörjning och slutanvändarsektorer. Samtidigt bör bestämmelserna i direktiv 2004/8/EG om främjande av kraftvärme på grundval av efterfrågan på nyttiggjord värme på den inre marknaden för energi²⁵ och direktiv 2006/32/EG om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster²⁶ förstärkas.
- (13) Det skulle vara att föredra om energieffektivitetsmålet på 20 % kunde uppnås som ett resultat av ett samlat genomförande av specifika nationella och europeiska åtgärder som främjar energieffektiviteten inom olika områden. Om den strategin inte skulle fungera skulle det ändå krävas en förstärkning av den politiska ramen genom tillägg av ett system med bindande mål. Som ett första steg skulle det krävas att medlemsstaterna fastställer nationella mål, planer och program för energieffektivitet. De skulle behöva besluta om målet skulle vara bindande eller indikativa i deras territorium. I ett andra steg skulle målen och de enskilda medlemsstaternas insatser, samt uppgifterna om de framsteg som uppnåtts, utvärderas av kommissionen för att bedöma sannolikheten för att EU:s övergripande mål ska uppnås och om de individuella insatserna är tillräckliga för att uppfylla det gemensamma målet. Kommissionen bör därför noga följa upp genomförandet av nationella energieffektivitetsprogram genom den ändrade ramen och inom Europa 2020-processen. Om bedömningen skulle visa att det är osannolikt att EU:s övergripande mål kommer att uppnås bör kommissionen föreslå obligatoriska nationella mål för 2020, med hänsyn till medlemsstaternas individuella utgångspunkter, deras ekonomiska prestanda och tidiga åtgärder som de vidtagit.
- (14) De offentliga utgifterna uppgår sammanlagt till 19 % av EU:s inhemska bruttoprodukt. Av det skälet utgör den offentliga sektorn en viktig drivkraft för att stimulera en marknadsomvandling mot mer effektiva produkter, byggnader och tjänster, samt för att utlösa förändringar av medborgarnas och företagens beteende när det gäller energiförbrukning. Dessutom kan en minskad energiförbrukning genom åtgärder för

²⁴ EUT L 140, 5.6.2009, s. 136.

²⁵ EUT L 52, 21.2.2004, s. 50.

²⁶ EUT L 144, 27.4.2008, s. 64.

att öka energieffektiviteten frigöra offentliga resurser för andra ändamål. Offentliga organ på nationell, regional och lokal nivå bör föregå med gott exempel när det gäller energieffektivitet.

- (15) Byggnadsrenoveringarna bör ökas, eftersom det befintliga byggnadsbeståndet utgör den största potentiella sektorn för energibesparingar. Dessutom är byggnader avgörande för att uppnå EU:s mål att minska utsläppen av växthusgaser med 80–95 % till 2050 jämfört med 1990. Offentligägda byggnader står för en betydande andel av byggnadsbeståndet och har en hög synlighet i det offentliga livet. Det är därför lämpligt att ange en årlig renoveringstakt för alla byggnader som ägs av offentliga organ för att uppgradera deras energiprestanda. Renoveringstakten ska inte påverka skyldigheterna vad gäller byggnader med en utsläppsnivå på nära noll som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj om byggnaders energiprestanda²⁷. Skyldigheten att renovera offentliga byggnader kompletterar bestämmelserna i det direktivet, som kräver att medlemsstaterna säkerställer att när befintliga byggnader genomgår en omfattande renovering ska deras energiprestanda uppgraderas så att de uppfyller minimikraven på energiprestanda.
- (16) Ett antal kommuner och andra offentliga organ i medlemsstaterna har redan infört integrerade strategier för energibesparingar och energiförsörjning, bland annat via handlingsplaner för hållbar energi, till exempel sådana som utarbetats under borgmästaravtalet, och integrerade urbana strategier som sträcker sig längre än individuell inblandning i byggnader eller transportsätt. Medlemsstaterna bör uppmuntra kommuner och andra offentliga organ att anta integrerade och hållbara energieffektivitetsplaner med tydliga mål, att engagera medborgarna i utvecklingen och genomförandet och informera dem på ett lämpligt sätt om innehållet och framstegen när det gäller att uppnå målen. Sådana planer kan generera betydande energibesparingar, i synnerhet om de genomförs via energiförvaltningssystem som gör det möjligt för de berörda offentliga organen att hantera sin energiförbrukning på ett bättre sätt. Utbytet av erfarenheter mellan stora och små städer och andra offentliga organ bör uppmuntras med avseende på mer innovativa erfarenheter.
- (17) När det gäller inköp av vissa produkter och tjänster samt inköp och hyra av byggnader bör offentliga organ som ingår offentliga byggentreprenadkontrakt, varukontrakt eller tjänstekontrakt föregå med gott exempel och fatta energieffektiva beslut. Bestämmelserna i EU:s direktiv om offentlig upphandling ska dock inte påverkas.
- (18) En bedömning av sannolikheten för att inrätta ett system med ”vita certifikat” på EU-nivå har visat att under de rådande omständigheterna skulle ett sådant system skapa stora administrativa kostnader och att det finns en risk för att energibesparingarna skulle koncentreras till vissa medlemsstater och inte införas i hela EU. Det senare målet kan lättare uppnås, åtminstone i det här stadiet, genom nationella kvotpliktsystem för energibesparing eller andra alternativa åtgärder som ger motsvarande energibesparingar. Kommissionen skulle dock genom en delegerad akt definiera de villkor enligt vilka en medlemsstat i framtiden skulle kunna erkänna energibesparingar i en annan medlemsstat. Det är lämpligt för ambitionsnivån att sådana system inrättas enligt en gemensam ram på EU-nivå, samtidigt som medlemsstaterna får en betydande flexibilitet att dra full nytta av den nationella

²⁷ EUT L 153, 18.6.2010, s. 13.

organisationen av marknadsaktörer, energisektorns specifika kontext och slutförbrukarnas vanor. Den gemensamma ramen skulle ge energiföretagen möjlighet att erbjuda energitjänster till alla slutförbrukare, inte bara till dem som de säljer energi till. Detta ökar konkurrensen på energimarknaden, eftersom energiföretagen kan differentiera sin produkt genom att tillhandahålla kompletterande energitjänster. Den gemensamma ramen skulle göra det möjligt för medlemsstaterna att i sina nationella system införa krav som har ett socialt mål, i synnerhet för att säkerställa att sårbara kunder får tillgång till fördelarna med en högre energieffektivitet. Det skulle också göra det möjligt för medlemsstaterna att undanta små företag från kvotpliktsystemet för energieffektivitet. I kommissionens meddelande *Small Business Act*²⁸ fastställs de principer som varje medlemsstat, som beslutar att avstå från att tillämpa möjligheten, bör ta hänsyn till.

- (19) För att utnyttja energisparpotentialen inom vissa marknadssegment där energibesiktning i allmänhet inte erbjuds kommersiellt (till exempel hushåll eller små och medelstora företag) skulle medlemsstaterna säkerställa att energibesiktningar finns tillgängligt. Energibesiktningar ska vara obligatoriska och genomföras regelbundet av stora företag, eftersom energibesparingarna kan vara betydande.
- (20) Besiktningarna bör utföras på ett oberoende och kostnadseffektivt sätt. Kravet på oberoende medger att besiktningarna utförs av interna experter, förutsatt att dessa är kvalificerade eller ackrediterade, att de inte är direkt delaktiga i den verksamhet de besiktar och att medlemsstaten har infört ett system för att säkerställa och kontrollera deras kvalitet och vid behov tillämpa påföljder.
- (21) Vid utformningen av åtgärder för att öka energibesparingarna ska effektivitetsvinster och besparingar till följd av en utbredd användning av kostnadseffektiva innovationer, till exempel smarta mätare, tas med i beräkningen. För att maximera besparingsfördelarna med dessa innovationer ska slutförbrukare få tillgång till visuella kostnads- och förbrukningsindikatorer och erhålla regelbundna individuella fakturor som baseras på den faktiska förbrukningen.
- (22) När medlemsstaterna utformar energieffektiviseringsåtgärder bör de ta vederbörlig hänsyn till behovet att säkerställa en korrekt fungerande inre marknad och ett konsekvent genomförande av unionens regelverk, i enlighet med bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- (23) Högeffektiv kraftvärme samt fjärrvärme och fjärrkyla har stor potential att spara primärenergi, vilket är till stor del outnyttjat i EU. Medlemsstaterna bör upprätta nationella planer för att utveckla högeffektiv kraftvärme samt fjärrvärme och fjärrkyla. Dessa planer bör sträcka sig över en tillräckligt lång period för att ge investerare information rörande nationella utvecklingsplaner och bidra till en stabil och stödjande investeringsmiljö. Nya anläggningar för elproduktion och befintliga anläggningar som genomgått omfattande renovering eller som fått sina tillstånd eller licenser uppdaterade bör utrustas med högeffektiva kraftvärmeenheter för att återvinna avfallsvärmen från produktionen av el. Avfallsvärmen skulle därefter transporteras dit den behövs genom fjärrvärmenät. Därför bör medlemsstaterna anta godkännandekriterier för att säkerställa att anläggningar förläggs till platser nära

²⁸

KOM(2008) 394 slutlig.

efterfrågepunkter för värme. Medlemsstaterna ska dock kunna införa villkor för undantag från dessa skyldigheter om vissa villkor uppfylls.

- (24) Högeffektiv kraftvärme bör definieras genom de energibesparingar som uppnås genom en kombinerad produktion i stället för separat produktion av värme och el. Definitionen av kraftvärme och högeffektiv kraftvärme i EU:s lagstiftning bör inte föregripa användningen av olika definitioner i den nationella lagstiftningen för andra syften än dem i EU:s lagstiftning. För att maximera energibesparingarna och undvika att energisparmöjligheter går förlorade bör största uppmärksamhet fästas vid kraftvärmeenheternas driftsvillkor.
- (25) För att öka öppenheten för slutförbrukare när det gäller att välja mellan el från kraftvärme och el producerad genom andra tekniker bör ursprunget till högeffektiv kraftvärme garanteras på grundval av harmoniserade referensvärden för effektivitet. System för ursprungsgaranti ger inte i sig rätt att komma i åtnjutande av nationella stödmekanismer. Det är viktigt att alla former av el som produceras från högeffektiv kraftvärme kan omfattas av ursprungsgaranti. Ursprungsgarantier måste kunna skiljas från överlåtbara certifikat.
- (26) Kraftvärme- och fjärrvärme/fjärrkylasektorernas särskilda struktur, med många små och medelstora producenter, bör beaktas, särskilt vid en översyn av de administrativa förfarandena för tillstånd till uppbyggnad av kraftvärmekapacitet eller tillhörande nät, enligt principen ”Tänk småskaligt först”.
- (27) De flesta EU-företag är små och medelstora företag. De representerar en enorm energisparpotential för EU. För att hjälpa dem att anta energisparåtgärder bör medlemsstaterna inrätta en lämplig ram i syfte att förse små och medelstora företag med tekniskt stöd och riktad information.
- (28) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp²⁹ finns energieffektivitet bland kriterierna för att fastställa bästa tillgängliga teknik som ska fungera som en referens för att ange tillståndsvillkoren för anläggningar inom tillämpningsområdet, däribland förbränningsanläggningar med en total installerad tillförd effekt på 50 MW eller mer. Dock ger direktivet medlemsstaterna alternativet att inte införa krav rörande energieffektivitet i förbränningsenheter eller andra enheter som släpper ut koldioxid på platsen, för de aktiviteter som anges i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter inom gemenskapen³⁰. För att säkerställa att betydande energieffektivitetsförbättringar uppnås i kraft- och värmeanläggningar, samt raffinaderier för mineralolja och gas, bör de faktiska energieffektivitetsnivåerna övervakas och jämföras med de relevanta energieffektivitetsnivåer som förknippas med användandet av bästa tillgängliga teknik. Kommissionen bör jämföra energieffektivitetsnivåerna och överväga att föreslå ytterligare åtgärder om avvikelserna är stora mellan de faktiska energieffektivitetsnivåerna och de nivåer som förknippas med användningen av bästa tillgängliga teknik. Den information som samlas in om faktiska energieffektivitetsvärden bör också användas vid en översyn av de harmoniserade

²⁹ EUT L 334, 17.12.2010, s. 17.

³⁰ EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

effektivitetsreferensvärdena för separat produktion av värme och el i kommissionens beslut 2007/74/EG av den 21 december 2006³¹.

- (29) På grunder som är objektiva, klara och tydliga samt icke-diskriminerande bör medlemsstaterna fastställa regler som styr hur kostnaderna ska bäras och delas för nätanslutning och nätförstärkning samt för teknisk anpassning som krävs för att integrera nya tillverkare av el som produceras från högeffektiv kraftvärme, med beaktande av riktlinjer och koder som utvecklats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003³² och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) 715/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten och upphävande av förordning (EG) nr 1775/2005³³. Producenter av el från högeffektiv kraftvärme ska kunna använda en anbudsförfrågan rörande anslutningsarbetet. Åtkomsten till nätsystemet för el producerad från högeffektiv kraftvärme, i synnerhet för småskaliga och mikrokraftvärmepannor, bör underlättas.
- (30) Ett tillräckligt antal pålitliga personer med kompetens inom området energieffektivitet bör finnas tillgängliga för att säkerställa att direktivet införs på ett effektivt sätt och i rätt tid, till exempel när det gäller efterlevnad av kraven på energibesiktningar och genomförandet av kvotpliktsystem för energibesparing. Medlemsstaterna bör därför införa certifieringsplaner för leverantörer av energitjänster, energibesiktningar och andra åtgärder för att förbättra energieffektiviteten.
- (31) Det är nödvändigt att fortsätta att utveckla marknaden för energitjänster för att säkerställa tillgängligheten till både efterfrågan och tillgång på energitjänster. Öppenhet, till exempel genom listor över leverantörer av energitjänster, kan bidra till detta. Modeller för kontrakt och riktlinjer, i synnerhet avtal om energiprestanda, kan också hjälpa till att stimulera efterfrågan. Genom ett avtal om energiprestanda, liksom vid andra former av extern finansiering, undviker mottagaren av energitjänster investeringskostnader genom att använda en del av det finansiella värdet av energibesparingarna för att återbetala investeringen som helt eller delvis utförs av en tredje part.
- (32) Det finns ett behov av att identifiera och avlägsna lagstiftningshinder och andra hinder för användning av avtal om energiprestanda och andra arrangemang med extern finansiering för energibesparingar. Detta rör bland annat redovisningsregler och praxis som förhindrar att kapitalinvesteringar och årliga finansiella besparingar till följd av åtgärder för att förbättra energieffektiviteten speglas korrekt i räkenskaperna under investeringens hela livslängd. Hinder för att renovera det befintliga byggnadsbeståndet som beror på att incitamenten delas upp mellan olika berörda aktörer bör också hanteras på nationell nivå.
- (33) Medlemsstaterna bör uppmuntras att till fullo dra nytta av strukturfonderna och sammanhållningsfonden för att utlösa investeringar i åtgärder för att förbättra energieffektiviteten. Investeringar i energieffektivitet har potential att bidra till

³¹ EUT L 32, 6.2.2007, s. 183.

³² EUT L 211, 14.8.2009, s. 15.

³³ EUT L 309, 24.11.2009, s. 87.

ekonomisk tillväxt, sysselsättning, innovation och en minskning av hushållens bränslefattigdom, och bidrar därför positivt till den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen. Potentiella finansieringsområden är energieffektivitetsåtgärder inom offentliga byggnader och bostäder, och att tillhandahålla ny kompetens för att främja sysselsättningen inom energieffektivitetssektorn.

- (34) I samband med genomförandet av energieffektivitetsmålet på 20 % måste kommissionen övervaka hur nya åtgärder påverkar direktiv 2003/87/EG som inrättar EU:s utsläppshandelssystem, i syfte att bibehålla systemets incitament för investeringar i koldioxidsnål teknik och förbereda de sektorer som ingår i utsläppshandeln för de innovationer som krävs i framtiden.
- (35) Enligt direktiv 2006/32/EG måste medlemsstaterna anta och sträva efter att uppnå ett övergripande nationellt indikativt energisparmål på 9 % till 2016, som ska uppnås genom användning av energitjänster och andra åtgärder för att förbättra energieffektiviteten. Direktivet anger att den andra energieffektivitetsplanen som antagits av medlemsstaterna där så är tillämpligt och nödvändigt ska följas av kommissionens förslag till ytterligare åtgärder, däribland en förlängning av perioden för tillämpning av mål. Om en rapport visar att otillräckliga framsteg gjorts när det gäller att uppnå de indikativa nationella målen som anges i det direktivet ska dessa förslag behandla målens nivå och beskaffenhet. Den konsekvensanalys som åtföljer detta direktiv visar att medlemsstaterna kommer att uppnå målet på 9 %, vilket är betydligt mindre ambitiöst än det mål på 20 % i energibesparingar som senare antogs för 2020, och därför behöver målnivån inte tas upp.
- (36) Även om detta direktiv upphäver direktiv 2006/32/EG ska artikel 4 i direktiv 2006/32/EG vara i kraft till dess att tidsfristen för att uppnå målet på 9 % löpt ut.
- (37) Eftersom syftet med detta direktiv, dvs. att uppnå unionens energieffektivitetsmål på 20 % i primärenergibesparingar till 2020 och bana väg för ytterligare förbättringar av energieffektiviteten efter 2020, inte kan uppnås av medlemsstaterna själva utan ytterligare energieffektivitetsåtgärder, och bättre kan uppnås på EU-nivå kan unionen komma att anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen som fastställs i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen, som fastställs i samma artikel, går detta direktiv inte utöver vad som krävs för att uppnå det målet.
- (38) För att tillåta anpassning efter tekniska framsteg och förändringar i distributionen av energikällor bör makten att anta lagar i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen när det gäller vissa frågor. Det kommer att vara av särskild betydelse att kommissionen genomför samråd under förberedelsearbetet, även på expertnivå.
- (39) Alla väsentliga bestämmelser i direktiv 2004/8/EG och direktiv 2006/32/EG, med undantag för artikel 4.1–4.4 samt bilagorna I, III och IV i det senare, bör upphävas omedelbart. Artikel 9.1 och 9.2 i direktiv 2010/30/EU av den 19 maj 2010 om märkning och standardiserad produktinformation som anger energirelaterade

produkters användning av energi och andra resurser³⁴, som förutser en skyldighet för medlemsstaterna att bara att sträva efter att köpa in produkter med högsta energieffektivitetsklass, bör också upphävas.

- (40) Skyldigheten att införliva detta direktiv i nationell lag bör begränsas till sådana bestämmelser som representerar en väsentlig förändring jämfört med direktiv 2004/8/EG och 2006/32/EG. Skyldigheten att införliva bestämmelser som inte ändrats uppkommer enligt de direktiven.
- (41) Direktivet ska inte påverka medlemsstaternas skyldighet att uppfylla tidsfristerna för införlivande i nationell lag och tillämpning i direktiv 2004/8/EG och 2006/32/EG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Innehåll, tillämpningsområde, definitioner och energieffektivitetsmål

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Detta direktiv fastställer en gemensam ram för främjande av energieffektivitet inom unionen för att säkerställa att EU:s mål på 20 % i primärenergibesparingar år 2020 uppnås och för att bana väg för ytterligare energieffektivitetsförbättringar därefter.

Direktivet inför bestämmelser som dels är avsedda att avlägsna hinder på energimarknaden och övervinna effektivitetsbrister i försörjningen och användningen av energi, dels lägger grunden för fastställandet av nationella energieffektivitetsmål för 2020.

2. Kraven i direktivet är minimikrav och ska inte förhindra medlemsstaterna att upprätthålla eller införa strängare krav. Sådana åtgärder ska dock vara förenliga med EU:s lagstiftning. Nationella lagstiftningsåtgärder som innehåller strängare krav ska anmälas till kommissionen.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *energi*: alla former av energiprodukter, enligt definitionen i förordning (EG) nr 1099/2008³⁵.
2. *primärenergiförbrukning*: den inhemska bruttoförbrukningen, exklusive icke-energianvändning.
3. *energitjänst*: den fysiska vinst, nytta eller fördel som erhålls genom en kombination av energi med energieffektiv teknik och/eller åtgärder, som kan inbegripa den drift,

³⁴ EUT L 153, 18.6.2010, s. 1.

³⁵ EUT L 304, 14.11.2008, s. 1.

det underhåll och den kontroll som krävs för tillhandahållande av tjänsten, som tillhandahålls på grundval av ett avtal och som under normala förhållanden påvisats leda till kontrollerbar och mätbar eller uppskattningsbar förbättrad energieffektivitet eller primärenergibesparingar.

4. *offentliga organ*: upphandlande myndigheter i enlighet med definitionen i direktiv 2004/18/EG.
5. *energiförvaltningssystem*: en uppsättning kopplade eller interagerande element i en plan som anger energieffektivitetsmål och en strategi för att nå det målet.
6. *förpliktade parter*: energidistributörer eller företag som säljer energi i detaljistledet som är bundna av det nationella kvotpliktsystemet för energieffektivitet som avses i artikel 6.
7. *energidistributör*: fysisk eller juridisk person, däribland en systemansvarig för distributionssystem, som svarar för transport av energi för leverans till slutförbrukare eller till distributionsstationer som säljer energi till slutförbrukare.
8. *systemansvarig för distributionssystem*: systemansvarig för distributionssystem i enlighet med definitionen i direktiv 2009/72/EG och direktiv 2009/73/EG.
9. *företag som säljer energi i detaljistledet*: fysisk eller juridisk person som säljer energi till slutförbrukare.
10. *slutförbrukare*: fysisk eller juridisk person som köper energi för egen slutanvändning.
11. *leverantör av energitjänster*: fysisk eller juridisk person som levererar energitjänster eller andra åtgärder för att förbättra energieffektiviteten i en slutförbrukares anläggning eller lokaler.
12. *energibesiktning*: ett systematiskt förfarande som ger adekvat kunskap om den befintliga energiförbrukningsprofilen hos en byggnad eller en grupp av byggnader, en industriprocess och/eller industrianläggning eller privata eller offentliga tjänster och som fastställer och kvantifierar kostnadseffektiva energisparmöjligheter samt rapporterar om resultaten.
13. *avtal om energiprestanda*: ett avtalsarrangemang mellan mottagaren och leverantören av åtgärd för förbättrad energieffektivitet där investeringarna i dessa åtgärder betalas i förhållande till en avtalad nivå av förbättrad energieffektivitet eller annat energiprestandakriterium, till exempel finansiella besparingar.
14. *systemansvarig för överföringssystem*: systemansvarig för överföringssystem i enlighet med definitionen i direktiv 2009/72/EG³⁶ och direktiv 2009/73/EG³⁷.
15. *kraftvärme*: samtidig framställning i en och samma process av värmeenergi och elenergi och/eller mekanisk energi.

³⁶ EUT L 211, 14.8.2009, s. 55.

³⁷ EUT L 211, 14.8.2009, s. 94.

16. *ekonomiskt motiverad efterfrågan*: efterfrågan om inte överstiger behovet av värme eller kyla och som annars skulle tillgodoses på marknadsvillkor genom andra energiframställningsprocesser än kraftvärme.
17. *nyttiggjord värme*: värme som framställs genom en kraftvärmeprocess för att tillgodose en ekonomiskt motiverad efterfrågan på värme eller kyla.
18. *kraftvärmeproducerad el*: el som framställts i en process i samband med produktionen av nyttiggjord värme och som beräknas i enlighet med de metoder som anges i bilaga I.
19. *högeffektiv kraftvärme*: kraftvärme som uppfyller kriterierna i bilaga II.
20. *total effektivitet*: den årliga summan av produktionen av el och mekanisk energi och nyttiggjord värme dividerat med den bränslemängd som använts för den värme som producerats med en kraftvärmeprocess och den totala produktionen av el och mekanisk energi.
21. *el-värmeförhållande*: förhållandet mellan kraftvärmeproducerad el och nyttiggjord värme vid full kraftvärmedrift med användning av den specifika pannans prestanda.
22. *kraftvärmepanna*: panna som kan användas vid kraftvärmedrift.
23. *småskalig kraftvärme*: kraftvärmepannor med en installerad kapacitet under 1 MW_e.
24. *mikrokraftvärmepanna*: kraftvärmepanna med en maximal kapacitet som understiger 50 kW_e.
25. *exploateringsstal*: förhållandet mellan markarea och byggnadsarea i ett givet territorium.
26. *effektiv fjärrvärme och fjärrkyla*: fjärrvärme- eller fjärrkylasystem som använder minst 50 % förnybart bränsle, avfall eller kraftvärme eller kombination av dessa och har en primär energifaktor, som avses i direktiv 2010/31/EU, på minst 0,8.
27. *omfattande renovering*: renovering vars kostnad överskrider 50 % av investeringskostnaderna för en ny jämförbar enhet enligt beslut 2007/74/EG eller som kräver en uppdatering av tillstånden enligt direktiv 2010/75/EU.

Artikel 3 **Energieffektivitetsmål**

1. Medlemsstaterna ska ange nationella energieffektivitetsmål uttryckta som en absolut nivå av primärenergiförbrukningen 2020. När medlemsstaterna fastställer målen ska de ta hänsyn till EU:s mål på 20 % i energibesparingar, de åtgärder som anges i det här direktivet, de åtgärder som antagits för att nå de nationella energisparmålen som antagits enligt artikel 4.1 i direktiv 2006/32/EG, och andra åtgärder för att främja energieffektiviteten inom medlemsstaterna och på EU-nivå.
2. Senast den 30 juni 2014 ska kommissionen bedöma om det är sannolikt att EU uppnår sitt mål på 20 % i primärenergibesparingar 2020, som kräver en minskning av

EU:s primärenergiförbrukning på 368 Mtoe 2020, och ta hänsyn till summan av de nationella mål som avses i punkt 1 och utvärderingen som avses i artikel 19.4.

KAPITEL II

Effektiv energiförbrukning

Artikel 4

Offentliga organ

1. Utan att det påverkar artikel 7 i direktiv 2010/31/EU ska medlemsstaterna säkerställa att 3 % av den totala golvytan som ägs av offentliga organ från den 1 januari 2014 renoveras varje år för att uppfylla minst de minimikrav på energiprestanda som anges av de berörda medlemsstaterna vid tillämpning av artikel 4 i direktiv 2010/31/EU. Takten på 3 % ska beräknas på hela golvytan i offentligägda byggnader med en total användbar golvyta på minst 250 m² i berörda medlemsstater som den 1 januari varje år inte uppfyller de nationella minimikraven på energiprestanda som angetts vid tillämpning av artikel 4 i direktiv 2010/31/EU.
2. Medlemsstaterna får tillåta att de offentliga organen medräknar i sin årliga renoveringstakt för ett visst år ett överskott av renoverad golvyta som renoverats något av de två föregående eller efterföljande åren.
3. För att uppfylla punkt 1 ska medlemsstaterna senast den 1 januari 2014 upprätta och publicera en förteckning över offentligägda byggnader med information om
 - a) golvytan i m²,
 - b) respektive byggnads energiprestanda.
4. Medlemsstaterna ska uppmuntra offentliga organ att
 - a) anta en energieffektivitetsplan, fristående eller som en del av en bredare klimat- eller miljöplan, som innehåller specifika energisparmål, i syfte att kontinuerligt förbättra organets energieffektivitet,
 - b) införa ett energiförvaltningssystem som en del av planens genomförande.

Artikel 5

Inköp av offentliga organ

Medlemsstaterna ska se till att offentliga organ endast köper produkter, tjänster och byggnader med höga energieffektivitetsprestanda, i enlighet med de standarder som anges i bilaga III.

Artikel 6

Kvotpliktsystem för energieffektivitet

1. Alla medlemsstater ska inrätta ett enda kvotpliktsystem för energieffektivitet. Systemet ska säkerställa att antingen alla energidistributörer eller alla företag som

säljer energi i detaljistledet som bedriver verksamhet i medlemsstaternas territorium uppnår årliga energibesparingar på motsvarande 1,5 % av energiförsäljningen, i volym, under föregående kalenderår i den medlemsstaten, exklusive transportbränslen. Energibesparingarna ska uppnås av de förpliktade parterna bland slutförbrukarna.

2. Medlemsstaterna ska uttrycka mängden energibesparingar som krävs av varje förpliktad part i termer av slut- eller primärenergiförbrukning. Den metod som väljs för att uttrycka den mängd energibesparingar som krävs ska även användas för att beräkna de besparingar som de förpliktade parterna gör anspråk på. Omvandlingsfaktorerna i bilaga IV ska gälla.
3. Åtgärder som inriktas på kortsiktiga besparingar, enligt definitionen i punkt 1 i bilaga V, ska inte utgöra mer än 10 % av mängden energibesparingar som krävs av varje förpliktad part och ska endast medräknas enligt punkt 1 om de kombineras med åtgärder som leder till långsiktiga besparingar.
4. Medlemsstaterna ska se till att de besparingar som de förpliktade parterna gör anspråk på beräknas i enlighet med punkt 2 i bilaga V. De ska införa kontrollsystem, enligt vilka minst en statistiskt signifikant andel av de energieffektivitetsåtgärder som införs av de förpliktade parterna verifieras oberoende.
5. Inom kvotpliktsystemet för energieffektivitet får medlemsstaterna
 - a) inkludera krav med ett socialt mål i de besparingsskyldigheter som införs, bland annat genom att kräva att åtgärder genomförs i hushåll som påverkas av energifattigdom eller i sociala bostäder,
 - b) tillåta förpliktade parter att räkna med certifierade energibesparingar som uppnåtts genom leverantörer av energitjänster eller andra externa parter; i sådana fall ska de inrätta en ackrediteringsprocess som är tydlig, genomsynlig och öppen för alla marknadsaktörer, och syftar till att minimera certifieringskostnaderna,
 - c) tillåta förpliktade parter att räkna besparingar under ett visst år som om de uppnåtts något av de två föregående eller två följande åren.
6. Medlemsstaterna ska publicera de energibesparingar som uppnåtts av varje förpliktad part och uppgifter om den årliga energispartrenden i kvotpliktsystemet. I syfte att publicera och verifiera de uppnådda energibesparingarna ska medlemsstaterna kräva att de förpliktade parterna åtminstone skickar in följande uppgifter:
 - a) De uppnådda energibesparingarna.
 - b) Samlad statistik över slutförbrukarna (som identifierar väsentliga förändringar i tidigare skickad information).
 - c) Aktuell information om slutförbrukarnas förbrukning, inklusive där så är tillämpligt, förbrukningsprofil, kundsegmentering och kundernas geografiska placering, samtidigt som integriteten och konfidentialiteten i privat eller kommersiellt känslig information upprätthålls, i enlighet med gällande EU-lagstiftning.

7. Medlemsstaterna ska se till att marknadsaktörerna avhåller sig från aktiviteter som kan hindra efterfrågan på och leveransen av energitjänster eller andra åtgärder för att förbättra energieffektiviteten, eller hindra utvecklingen av marknader för energitjänster eller andra åtgärder för att förbättra energieffektiviteten, däribland att avskärma marknaden för konkurrenter eller missbruka en dominerande ställning.
8. Medlemsstaterna får undanta små energidistributörer och små företag som säljer energi i detaljistledet, det vill säga företag som distribuerar eller säljer mindre än 75 GWh energi per år, har färre än tio anställda eller vars årliga omsättning eller årliga balansomslutning inte överstiger 2 000 000 EUR, från tillämpningen av denna artikel. Energi som produceras för egen användning ska inte medräknas för dessa tröskelvärden.
9. Som ett alternativ till punkt 1 får medlemsstaterna välja att vidta andra åtgärder för att uppnå energibesparingar hos slutförbrukarna. De årliga energibesparingar som uppnås genom sådana åtgärder ska vara likvärdiga med de energibesparingar som krävs enligt punkt 1.

Medlemsstater som väljer detta alternativ ska senast den 1 januari 2013 anmäla till kommissionen vilka alternativa åtgärder de planerar att anta, inklusive bestämmelser om påföljder enligt artikel 9, och visa hur de kommer att uppnå de erforderliga energibesparingarna. Kommissionen får neka till sådana åtgärder eller föreslå förändringar under tre månader efter anmälan. I sådana fall ska medlemsstaten i fråga inte tillämpa de alternativa åtgärderna förrän kommissionen uttryckligen godkänner det återanmälda eller ändrade förslaget till åtgärder.
10. Kommissionen ska, om så är tillämpligt, genom en delegerad akt i enlighet med artikel 18 inrätta ett system med ömsesidigt erkännande av energibesparingar som uppnåtts under nationella kvotpliktsystem för energieffektivitet. Ett sådant system ska möjliggöra för de förpliktade parterna att medräkna uppnådda och certifierade energibesparingar i en viss medlemsstat i sina skyldigheter i en annan medlemsstat.

Artikel 7

Energibesiktningar och energiförvaltningssystem

1. Medlemsstaterna ska främja tillgången till oberoende energibesiktningar, som utförs av kvalificerade eller ackrediterade experter, till ett rimligt pris för alla slutförbrukare.

Medlemsstaterna ska utarbeta program som uppmuntrar hushåll och små och medelstora företag att genomföra energibesiktningar.

Medlemsstaterna ska uppmärksamma små och medelstora företag på konkreta exempel på hur energiförvaltningssystem skulle kunna underlätta för deras företag.
2. Medlemsstaterna ska se till att företag som inte ingår i punkt 1 andra stycket omfattas av en oberoende och kostnadseffektiv energibesiktning av en kvalificerad eller ackrediterad expert senast den 30 juni 2014 och vart tredje år efter den föregående energibesiktningen.

3. Besiktningar utförda på ett oberoende sätt vilka är en följd av energiförvaltningssystem eller som genomförs i enlighet med frivilliga avtal mellan organisationer med intressenter och ett organ som utsetts och övervakas av den berörda medlemsstaten eller av kommissionen ska anses uppfylla kraven i punkt 2.
4. Energibesiktningar kan vara fristående eller utgöra en del av en bredare miljörevision.

Artikel 8

Mätning och upplysande fakturering

1. Medlemsstaterna ska se till att slutförbrukare av el, naturgas, fjärrvärme eller fjärrkyla och fjärrvarmvatten förses med individuella mätare som mäter den faktiska energiförbrukningen korrekt samt ger information om både den faktiska förbrukningen och den faktiska tidpunkten, i enlighet med bilaga VI.

När medlemsstaterna börjar installationen av smarta mätare enligt direktiven 2009/72/EG och 2009/73/EG rörande el- och gasmarknaderna ska de se till att hänsyn tas till energieffektivitetsmålen och fördelarna för slutförbrukarna när mätarnas minimifunktioner och marknadsaktörernas skyldigheter fastställs.

När det gäller el, och om slutförbrukaren så begär, ska mätaroperatörerna se till att mätaren kan redovisa den el som produceras i slutförbrukarens lokaler och exporteras till nätet. Medlemsstaterna ska se till att, om en slutförbrukare så begär, mätuppgifter avseende deras produktion eller förbrukning i realtid görs tillgänglig för en tredje part som agerar åt slutförbrukaren.

När det gäller värme och kyla ska, om en byggnad försörjs från ett fjärrvärmenät, en mätare installeras i entrén till byggnaden. I flerfamiljshus ska individuella värmeförbrukningsmätare också installeras för att mäta förbrukningen av värme eller kyla för respektive lägenhet. Om användning av individuella värmeförbrukningsmätare inte är tekniskt genomförbart ska individuella värmefördelningsmätare, i enlighet med specifikationerna i punkt 1.2 i bilaga VI, användas för att mäta värmeförbrukningen i respektive radiator.

Medlemsstaterna ska införa regler för kostnadsfördelning av värmeförbrukningen i flerfamiljshus som försörjs med centralvärme eller centralkyla. Sådana regler ska inkludera riktlinjer för korrigeringsfaktorer som speglar byggnadens egenskaper, till exempel överföring mellan lägenheter.

2. Utöver skyldigheterna enligt direktiv 2009/72/EG och direktiv 2009/73/EG avseende fakturering ska medlemsstaterna, senast den 1 januari 2015, säkerställa korrekt fakturering baserad på faktisk förbrukning, för alla sektorer som omfattas av det nuvarande direktivet, däribland energidistributörer, systemansvariga för distributionssystem och företag som säljer energi i detaljistledet, i enlighet med minimifrekvensen som anges i punkt 2.1 i bilaga VI. Lämplig information ska göras tillgänglig med fakturan som ger slutförbrukaren en övergripande redovisning av de aktuella energikostnaderna, i enlighet med punkt 2.2 i bilaga VI.

Medlemsstaterna ska se till att slutförbrukarna kan välja antingen e-faktura eller pappersfaktura och på ett enkelt sätt kan få tillgång till kompletterande information som möjliggör detaljerad kontroll av historisk förbrukning så som anges i bilaga VI.

Medlemsstaterna ska kräva att, om slutförbrukaren så begär, informationen på energifakturan och den historiska förbrukningen görs tillgänglig för en av slutförbrukaren utsedd leverantör av energitjänster.

3. Mätinformation och fakturering av individuell förbrukning av energi, samt den övriga informationen i punkterna 1, 2, 3 och bilaga VI, ska tillhandahållas slutförbrukare utan kostnad.

Artikel 9

Påföljder

Medlemsstaterna ska införa bestämmelser om påföljder som ska tillämpas vid överträdelser av de nationella bestämmelser som antagits enligt artiklarna 6–8, och vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas. De föreskrivna påföljderna ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Medlemsstaterna ska anmäla bestämmelserna till kommissionen senast [tolv månader efter det att detta direktiv träder i kraft] och utan dröjsmål anmäla eventuella senare ändringar som påverkar dem.

KAPITEL III

Effektiv energiförsörjning

Artikel 10

Främjande av effektiv värme och kyla

1. Senast den 1 januari 2014 ska medlemsstaterna inrätta och anmäla till kommissionen en nationell värme- och kylplan för att utveckla potentialen för tillämpning av högeffektiv kraftvärme samt effektiv fjärrvärme och fjärrkyla, som innehåller upplysningarna i bilaga VII. Planerna ska uppdateras och anmälas till kommissionen vart femte år. Medlemsstaterna ska genom sina rättsliga ramar se till att nationella värme- och kylplaner tas med i beräkningen i lokala och regionala utvecklingsplaner, däribland fysiska planer för städer och landsbygd, samt uppfyller utformningskriterierna i bilaga VII.
2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som behövs för att utveckla en effektiv infrastruktur för fjärrvärme och fjärrkyla för att hantera utvecklingen av högeffektiv kraftvärme och användningen av värme och kyla från avfallsvärme och förnybara energikällor enligt punkterna 1, 3, 6 och 7. Vid utvecklingen av fjärrvärme och fjärrkyla ska de i möjligaste mån välja högeffektiv kraftvärme snarare än separat värmeproduktion.
3. Medlemsstaterna ska se till att alla nya termiska anläggningar för elproduktion med en total tillförd effekt på 20 MW eller mer
 - a) förses med utrustning som möjliggör återvinning av avfallsvärme genom en panna för högeffektiv kraftvärme,

- b) förläggs till en plats där avfallsvärme kan användas med hjälp av efterfrågepunkter för värme.

Medlemsstaterna ska anta tillståndskriterierna i artikel 7 i direktiv 2009/72/EG, eller motsvarande tillståndskriterier, för att säkerställa att bestämmelserna i första stycket uppfylls. De ska i synnerhet säkerställa att tillgången till lämplig värmelast för kraftvärme tas med i beräkningen vid placering av nya anläggningar i enlighet med bilaga VIII.

- 4. Medlemsstaterna får införa villkor för undantag från bestämmelserna i punkt 3 om
 - a) tröskelvillkoren i förhållande till tillgången på värmelast i punkt 1 i bilaga VIII inte är uppfyllda,
 - b) kraven i punkt 3 b rörande placeringen av anläggningen inte kan uppfyllas på grund av att anläggningen måste placeras nära en geologisk lagringsplats i enlighet med direktiv 2009/31/EG, eller
 - c) en kostnads–nyttoanalys visar att kostnaderna överstiger nyttan jämfört med de totala livscykelkostnaderna, däribland infrastrukturinvesteringen, för att tillhandahålla samma mängd el och värme med separat värme eller kyla.

Medlemsstaterna ska anmäla undantagsvillkoren till kommissionen senast den 1 januari 2014. Kommissionen kan avslå villkoren eller ge förslag till ändringar under sex månader från anmälan. I sådana fall ska den berörda medlemsstaten inte tillämpa undantagsvillkoren förrän kommissionen uttryckligen godkänner villkoren, eller de ändrade villkoren, igen.

- 5. Medlemsstaterna ska se till att nationell lagstiftning rörande fysisk planering av städer och landsbygd anpassas efter tillståndskriterierna i punkt 3 och ligger i linje med de nationella värme- och kylplanerna i punkt 1.
- 6. Medlemsstaterna ska se till att när befintliga elproduktionsanläggningar med en total installerad tillförd effekt på 20 MW genomgår omfattande renovering eller, i enlighet med artikel 21 i direktiv 2010/75/EG, får sitt tillstånd uppdaterat, ska omvandling till en anläggning för högeffektiv kraftvärme anges som ett villkor i det nya eller uppdaterade tillståndet eller licensen, förutsatt att anläggningen förläggs till en plats där avfallsvärme kan användas via efterfrågepunkter för värme i enlighet med punkt 1 i bilaga VIII.

Att utrusta elproduktionsanläggningar med avskiljning och lagring av koldioxid betraktas inte som renovering med avseende på dessa bestämmelser.

- 7. Medlemsstaterna får införa villkor för undantag från bestämmelserna i punkt 6 om
 - a) tröskelvillkoren i förhållande till tillgången på värmelast i punkt 1 i bilaga VIII inte är uppfyllda, eller
 - b) en kostnads–nyttoanalys visar att kostnaderna överstiger nyttan jämfört med de totala livscykelkostnaderna, däribland infrastrukturinvesteringen, för att tillhandahålla samma mängd el och värme med separat värme eller kyla.

Medlemsstaterna ska anmäla undantagsvillkoren till kommissionen senast den 1 januari 2014. Kommissionen kan avslå villkoren eller ge förslag till ändringar under sex månader från anmälan. I sådana fall ska den berörda medlemsstaten inte tillämpa undantagsvillkoren förrän kommissionen uttryckligen godkänner villkoren, eller de ändrade villkoren, igen.

8. Medlemsstaterna ska införa tillståndskriterier eller motsvarande kriterier för att säkerställa att industrianläggningar med en total installerad tillförd effekt på 20 MW som genererar avfallsvärme som byggs eller genomgår omfattande renovering efter [datum när detta direktiv träder i kraft] avskiljer och utnyttjar avfallsvärme.

Medlemsstaterna ska inrätta mekanismer som säkerställer att dessa anläggningar ansluts till fjärrvärme- och fjärrkylanät. De får kräva att anläggningarna ska stå för anslutningsavgifterna och kostnaderna för att utveckla de fjärrvärme- och fjärrkylanät som behövs för att transportera avfallsvärme till kunderna.

Medlemsstaterna får införa villkor för undantag från bestämmelserna i det första stycket om

- a) tröskelvillkoren i förhållande till tillgången på värmelast i punkt 2 i bilaga VIII inte är uppfyllda, eller
- b) en kostnads–nyttoanalys visar att kostnaderna överstiger nyttan jämfört med de totala livscykelkostnaderna, däribland infrastrukturinvesteringen, för att tillhandahålla samma mängd värme med separat värme eller kyla.

Medlemsstaterna ska anmäla undantagsvillkoren till kommissionen senast den 1 januari 2014. Kommissionen kan avslå villkoren eller ge förslag till ändringar under sex månader från anmälan. I sådana fall ska den berörda medlemsstaten inte tillämpa undantagsvillkoren förrän kommissionen uttryckligen godkänner villkoren, eller de ändrade villkoren, igen.

9. Kommissionen ska senast den 1 januari 2013 i form av en delegerad akt i enlighet med artikel 18 fastställa en metod för att utföra en kostnads–nyttoanalys som avses i punkterna 4 c, 7 b och 8 b.
10. På grundval av de harmoniserade referensvärdena för effektivitet i punkt f i bilaga III ska medlemsstaterna säkerställa att ursprunget till el som produceras från högeffektiv kraftvärme kan garanteras enligt objektiva, klara och tydliga samt icke-diskriminerande kriterier som införts av varje medlemsstat. De ska se till att ursprungsgarantin uppfyller kraven och innehåller åtminstone den information som anges i bilaga IX.

Medlemsstaterna ska ömsesidigt erkänna ursprungsgarantier, exklusivt som bevis på informationen som avses i denna punkt. Vägran att erkänna en ursprungsgaranti som sådant bevis, i synnerhet av skäl som handlar om förebyggande av bedrägeri, måste baseras på objektiva, klara och tydliga samt icke-diskriminerande kriterier. Medlemsstater ska anmäla sådan vägran till kommissionen och ange skälen. Om en part vägrar att erkänna en ursprungsgaranti får kommissionen anta ett beslut som tvingar parten att erkänna den, i synnerhet när det gäller de objektiva, klara och tydliga samt icke-diskriminerande kriterier på vilka ett sådant erkännande baseras.

Kommissionen ska ha befogenhet att genom en delegerad akt i enlighet med artikel 18 granska de harmoniserade referensvärdena för effektivitet i kommissionens beslut [beslutets nummer] på grundval av direktiv 2004/8/EG första gången den 1 januari 2015 och därefter vart tionde år.

11. Medlemsstaterna ska se till att allt tillgängligt stöd för kraftvärme förutsätter att elproduktion med ursprung i högeffektiv kraftvärme och avfallsvärmen används effektivt för att uppnå primärenergibesparingar. De ska inte göra någon skillnad på el som förbrukas på plats och el som exporteras till nätet. Offentligt stöd till kraftvärme och fjärrvärmeproduktion och fjärrvärmenät omfattas av regler för statligt stöd, om så är tillämpligt.

Artikel 11 **Energiomvandling**

Medlemsstaterna ska upprätta en förteckning över de uppgifter som anges i bilaga X för alla bränsleförbränningsanläggningar med en total installerad tillförd effekt på 50 MW eller mer och raffinaderier för mineralolja och gas inom deras territorium. Förteckningen ska uppdateras vart tredje år. De årliga anläggningsspecifika uppgifterna i dessa förteckningar ska göras tillgängliga för kommissionen på begäran. Medlemsstaterna ska inkludera en icke-konfidentiell sammanfattning med samlad information över anläggningarna i rapporterna som avses i artikel 19.2.

Artikel 12 **Energiöverföring och distribution**

1. Medlemsstaterna ska se till att nationella energitillsynsmyndigheter fäster tillräcklig uppmärksamhet vid energieffektivitet i sina beslut om driften av gas- och elinfrastruktur. De ska i synnerhet se till att nättariffer och regleringar innehåller incitament för nätoperatörer att erbjuda systemtjänster till nätanvändare som möjliggör åtgärder för att förbättra energieffektiviteten i samband med den fortsatta driftsättningen av smarta nät.

Medlemsstaterna ska se till att nätregleringen och de nättariffer som fastställts eller godkänts av energitillsynsmyndigheterna uppfyller kriterierna i bilaga XI, och tar hänsyn till de riktlinjer och koder som utarbetats enligt reglering 714/2009 och reglering 715/2009.

2. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2013 anta planer där
 - a) energieffektivitetspotentialen för landets infrastruktur för gas, el samt fjärrvärme och fjärrkyla bedöms, i synnerhet rörande överföring, distribution, belastningsstyrning och interoperabilitet, samt anslutning till energiproduktionsanläggningar,
 - b) konkreta åtgärder och investeringar identifieras för införandet av kostnadseffektiva energieffektivitetsförbättringar i nätinfrastrukturen, med en detaljerad tidtabell för införandet.

3. Medlemsstaterna får tillåta komponenter i system och tariffstrukturer med ett socialt syfte för nätbunden energiöverföring och distribution, förutsatt att de störande effekterna på överförings- och distributionssystem hålls på ett nödvändigt minimum och inte är oproportionerliga mot det sociala syftet.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att sådana incitament i överförings- och distributionstariffer som leder till en onödig ökning av volymen distribuerad eller överförd energi undanröjs. I detta hänseende får medlemsstaterna enligt artikel 3.2 i direktiv 2009/72/EG och artikel 3.2 i direktiv 2009/73/EG ålägga företag inom el- och gassektorerna att tillhandahålla allmännyttiga tjänster avseende energieffektivitet.
5. Medlemsstaterna ska, med förbehåll för kraven rörande upprätthållande av nätets tillförlitlighet och säkerhet och på grundval av genomsynliga och icke-diskriminerande kriterier som definieras av behöriga nationella myndigheter, se till att systemansvariga för överföringssystem och distributionssystem inom deras territorium
 - a) garanterar överföring och distribution av el från högeffektiv kraftvärme,
 - b) tillhandahåller prioriterad eller garanterad tillgång till nätet för el från högeffektiv kraftvärme,
 - c) vid utleverans av el prioriterar el från högeffektiva kraftvärmeproduktionsanläggningar.

Utöver skyldigheterna i det första stycket ska systemansvariga för överföringssystem och distributionssystem uppfylla kraven i bilaga XII.

Medlemsstaterna får i synnerhet underlätta anslutningen till nätsystemet av el som producerats från högeffektiv kraftvärme från småskaliga och mikrokraftvärmepannor.

6. Medlemsstaterna ska vidta ändamålsenliga åtgärder för att säkerställa att operatörer av högeffektiv kraftvärme kan erbjuda balanseringstjänster och andra driftstjänster till systemansvariga för överförings- eller distributionssystem om detta är förenligt med driftssättet för den högeffektiva kraftvärmeanläggningen. Systemansvariga för överföringssystem och distributionssystem ska se till att sådana tjänster ingår som en del av en anbudsprocess för tjänster som är genomsynlig och öppen för granskning.

Om så är tillämpligt kan medlemsstaterna kräva att systemansvariga för överföringssystem och distributionsoperatörer uppmuntrar till placering av högeffektiv kraftvärme nära områden med efterfrågan genom att sänka anslutnings- och systemanvändningsavgifterna.

7. Medlemsstaterna får tillåta att producenter av el från högeffektiv kraftvärme som vill ansluta sig till nätet använder en anbudsförfrågan för anslutningsarbetet.

KAPITEL IV **Horisontella bestämmelser**

Artikel 13
Tillgång till certifieringssystem

1. I syfte att uppnå en hög nivå av teknisk kompetens, objektivitet och tillförlitlighet ska medlemsstaterna se till att det senast den 1 januari 2014 finns certifieringssystem eller motsvarande kvalificeringssystem tillgängligt för leverantörer av energitjänster, energibesiktningar och åtgärder för förbättring av energieffektiviteten, däribland för installatörer av byggnadselement enligt definitionen i artikel 2.9 i direktiv 2010/31/EU.
2. Medlemsstaterna ska göra de certifieringssystem eller motsvarande kvalificeringssystem som nämns punkt 1 tillgängliga för allmänheten och samarbeta sinsemellan och med kommissionen när det gäller jämförelser mellan och erkännande av systemen.

Artikel 14
Energitjänster

Medlemsstaterna ska främja energitjänstemarknaden och små och medelstora företags tillgång till marknaden genom att

- a) offentliggöra, kontrollera och regelbundet uppdatera en förteckning över tillgängliga leverantörer av energitjänster och de energitjänster de erbjuder,
- b) tillhandahålla modeller för avtal om energiprestanda i offentliga sektorn. Dessa ska åtminstone innefatta de punkter som räknas upp i bilaga XIII,
- c) sprida information om tillgängliga energitjänsteavtal och klausuler som bör ingå i ett sådant kontrakt för att garantera energibesparingar och slutförbrukares rättigheter,
- d) uppmuntra utvecklingen av frivilliga kvalitetsmärkningar,
- e) sprida information om finansiella instrument, incitament, bidrag och lån till energitjänsteprojekt.

Artikel 15
Andra åtgärder för att främja energieffektivitet

1. Medlemsstaterna ska utvärdera och vidta lämpliga åtgärder för att avlägsna lagstiftningshinder och andra hinder för energieffektivitet, i synnerhet när det gäller
 - a) uppdelningen av incitament mellan ägaren och hyresgästen till en byggnad eller mellan ägare, i syfte att säkerställa att parterna inte avstår från att göra effektivitetshöjande investeringar som de annars skulle ha gjort på grund av att de inte individuellt kommer att erhålla de fullständiga fördelarna eller på grund av att det saknas regler för uppdelning av kostnader och fördelar mellan dem,
 - b) tillämpliga föreskrifter i lagar och andra författningar, samt administrativ praxis, rörande offentliga inköp samt årsbudgetar och redovisning, i syfte att

säkerställa att enskilda offentliga organ inte avskräcks från att göra effektivitetshöjande investeringar.

Åtgärderna för att avlägsna hinder kan innefatta tillhandahållande av incitament, upphävande eller ändring av tillämpliga föreskrifter i lagar och andra författningar, eller antagande av riktlinjer och tolkningsmeddelanden. Dessa åtgärder kan kombineras med tillhandahållande av utbildning samt specifik information om och tekniskt stöd för energieffektivitet.

2. Utvärderingen av de hinder och åtgärder som nämns i punkt 1 ska anmälas till kommissionen i den första tilläggsrapporten som avses i artikel 19.2.

Artikel 16

Omvandlingsfaktorer

I syfte att jämföra energibesparingar och omvandling till en jämförbar enhet ska omvandlingsfaktorerna i bilaga IV gälla, om inte användning av andra omvandlingsfaktorer kan motiveras.

KAPITEL V

Slutliga bestämmelser

Artikel 17

Delegerade akter och anpassning av bilagor

1. Kommissionen ska ha befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 18 i syfte att inrätta ett system med ömsesidigt erkännande av energibesparingar som uppnåtts enligt det nationella pliktsystemet för energieffektivitet som avses i artikel 6.9.

Kommissionen ska ha befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 18 i syfte att inrätta en metod för att utföra en kostnads–nyttoanalys som avses i artikel 10.9.

Kommissionen ska ha befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 18 i syfte att se över de harmoniserade referensvärdena för effektivitet som avses i artikel 10.10 tredje stycket.

2. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18 i syfte att anpassa de värden, beräkningsmetoder, standardkoefficienten för primärenergi och kraven i bilagorna I–XV efter de tekniska framstegen och för att anpassa prestandakraven i bilaga III till konkurrensförhållandena.

Artikel 18

Utövande av delegering

1. Befogenheterna att anta delegerade akter tilldelas kommissionen enligt villkoren i denna artikel.

2. Delegeringen av befogenhet som avses i artikel 17 ska förlänas kommissionen under en obegränsad tid från och med [det datum då detta direktiv träder i kraft].
3. Befogenhetsdelegeringen enligt artikel 17 kan när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Genom ett beslut om återkallande upphävs delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet. Det ska träda i kraft dagen efter det att beslutet offentliggörs i *Europeiska unionens offentliga tidning* eller på ett senare angivet datum. Det ska inte påverka giltigheten för de delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den underrätta Europaparlamentet och rådet samtidigt.
5. En delegerad akt som antagits i enlighet med artikel 17 ska träda i kraft om Europaparlamentet eller rådet inte gjort invändningar inom en period på två månader efter anmälan om den akten till Europaparlamentet eller rådet, eller om Europaparlamentet och rådet före utgången av den perioden båda informerat kommissionen om att man inte kommer att göra några invändningar. Perioden ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 19

Översyn och övervakning av genomförandet

1. Senast den 30 april varje år ska medlemsstaterna rapportera om framstegen när det gäller att nå de nationella energieffektivitetsmålen, i enlighet med punkt 1 i bilaga XIV.
2. Senast den 30 april 2014, och vart tredje år därefter, ska medlemsstaten lämna tilläggsrapporter med information om politiska strategier, handlingsplaner, program och åtgärder avseende energieffektivitet som genomförts eller planeras på nationell, regional och lokal nivå för att förbättra energieffektiviteten i syfte att uppnå de nationella energieffektivitetsmål som avses i artikel 3.1. Rapporterna ska kompletteras med uppdaterade uppskattningar av den förväntade totala primärenergiförbrukningen 2020, samt en uppskattning av nivån på primärenergiförbrukningen i de sektorer som anges i punkt 1 i bilaga XIV.

Kommissionen ska senast den 1 januari 2014 tillhandahålla en mall som riktlinje för tilläggsrapporter. Mallen ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 20.2. Tilläggsrapporterna ska åtminstone innefatta informationen som anges i bilaga XIV.

3. Rapporterna som avses i punkt 1 kan utgöra en del av de nationella reformprogram som avses i rådets rekommendation 2010/410/EU.
4. Kommissionen ska utvärdera årsrapporterna och tilläggsrapporterna och bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna gjort framsteg när det gäller att uppnå de nationella energieffektivitetsmålen som krävs enligt artikel 3.1 och för genomförandet av detta direktiv. Kommissionen ska lämna sin bedömning till Europaparlamentet och rådet. På grundval av bedömningen av rapporterna kan kommissionen utfärda rekommendationer till medlemsstaterna.

5. Kommissionens bedömning av den första tillägsrapporten ska innefatta en bedömning av energieffektivitetsnivåerna på befintliga och nya anläggningar för bränsleförbränning med en total installerad tillförd effekt på 50 MW eller mer och anläggningar för raffinering av mineralolja och gas mot bakgrund av de bästa tillgängliga teknikerna, som utvecklats i enlighet med direktiv 2010/75/EU och direktiv 2008/1/EG. Om bedömningen identifierar betydande avvikelser mellan de faktiska energieffektivitetsnivåerna för sådana anläggningar och de energieffektivitetsnivåer som förknippas med tillämpningen av relevant bästa tillgängliga teknik ska kommissionen, i tillämpliga fall, föreslå krav för att förbättra energieffektivitetsnivåerna i dessa anläggningar eller att användningen av sådana tekniker i framtiden ska vara ett villkor för tillstånd till nya anläggningar samt periodisk översyn av tillstånden för befintliga anläggningar.

Kommissionen ska också övervaka hur genomförandet av detta direktiv påverkar direktiv 2003/87/EG, direktiv 2009/28/EG och direktiv 2010/31/EG.

6. Före den 30 november varje år ska medlemsstaterna till kommissionen lämna statistik över nationell el- och värmeproduktion från hög- och lågeffektiv kraftvärme, i enlighet med den metod som anges i bilaga I, i förhållande till den totala värme- och elkapaciteten. De ska också lämna årsstatistik för värme- och elkapaciteten från kraftvärme samt bränslen för kraftvärme, och för fjärrvärme- och fjärrkylaproduktionen och -kapaciteten, i förhållande till den totala värme- och elkapaciteten. Medlemsstaterna ska lämna statistik om primärenergibesparingar som uppnåtts genom tillämpning av kraftvärme i enlighet med den metod som anges i bilaga II.
7. Senast den 30 juni 2014 ska kommissionen skicka den bedömning som avses i artikel 3.2 till Europaparlamentet och rådet, om så är tillämpligt åtföljt av ett lagförslag som inför obligatoriska nationella mål.
8. Senast den 30 juni 2018 ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av artikel 6. Rapporten ska, om så är tillämpligt, åtföljas av ett lagförslag med ett eller flera av följande syften:
 - a) Att ändra den besparingstakt som avses i artikel 6.1.
 - b) Att fastställa ytterligare gemensamma krav, i synnerhet när det gäller de frågor som avses i artikel 6.5.
9. Senast den 30 juni ska kommissionen bedöma medlemsstaternas framsteg när det gäller att avlägsna de lagstiftningshinder och andra hinder som avses i artikel 15.1. Bedömningen ska, om så är tillämpligt, åtföljas av ett lagförslag.
10. Kommissionen ska göra de rapporter som avses i punkterna 1 och 2 tillgängliga för allmänheten.

Artikel 20

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 3, 4 och 9 i förordning 182/2011/EU tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 21 **Upphävande**

Direktiv 2006/32/EG upphävs den [datum för tidsfristen för införlivande av det här direktivet], med undantag för artikel 4.1–4.4 och bilagorna I, III och IV, utan att det påverkar tillämpningen av medlemsstaternas skyldigheter när det gäller tidsfristen för dess införlivande i nationell lag. Artikel 4.1–4.4 och bilagorna I, III och IV till direktiv 2006/32/EG kommer att upphävas från och med 1 januari 2017.

Direktiv 2004/8/EG upphävs från och med [datum för tidsfristen för införlivande av det här direktivet], utan att påverka medlemsstaternas skyldighet att uppfylla tidsfristerna för införande i nationell lag.

Artikel 9.1 och 9.2 i direktiv 2010/30/EG upphävs från [datum för tidsfristen för införlivandet av det här direktivet].

Hänvisningar till direktiv 2006/32/EG och direktiv 2004/8/EG ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga XV.

Artikel 22 **Genomförande**

1. Medlemsstaterna ska senast [tolv månader efter det att detta direktiv trätt i kraft] sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 23 **Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 24
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I
Allmänna principer för beräkning av kraftvärmeproducerad el

DEL I. Allmänna principer

De värden som används för beräkning av kraftvärmeproducerad el ska fastställas på grundval av den förväntade eller faktiska driften av pannan under normala användningsvillkor. För mikrokraftvärmepannor får beräkningen baseras på certifierade värden.

- a) Kraftvärmeproducerad el ska betraktas som lika med pannans totala årliga elproduktion, uppmätt vid anslutningspunkten till huvudgeneratorerna.
 - i) I de kraftvärmepannor av typerna b, d, e, f, g och h som avses i del II, med en total årlig effektivitet som av medlemsstaterna fastställts till minst 75 %.
 - ii) I de kraftvärmepannor av typerna a och c som avses i del II, med en total årlig effektivitet som av medlemsstaterna fastställts till minst 80 %.
- b) I kraftvärmepannor med en total årlig effektivitet under det värde som anges i punkt a i (de kraftvärmepannor av typerna b, d, e, f, g och h som avses i del II) eller med en total årlig effektivitet under det värde som anges i punkt a ii (de kraftvärmepannor av typerna a och c som avses i del II) ska följande formel användas:

$$E_{\text{CHP}} = H_{\text{CHP}} * C$$

där

E_{CHP} är mängden kraftvärmeproducerad el,

C är el–värmeförhållandet.

H_{CHP} är mängden av nyttiggjord värme från kraftvärmeproduktionen (beräknad för detta ändamål som den totala värmeproduktionen minus den värme som producerats i separata pannor eller genom direkt ångavtappning från ånggeneratoren före turbinen).

Beräkningen av kraftvärmeproducerad el måste grundas på det verkliga el–värmeförhållandet. Om det verkliga el–värmeförhållandet för en kraftvärmepanna är okänt, får följande standardvärden användas, särskilt för statistiska ändamål, för de kraftvärmepannor av typerna a, b, c, d, och e som avses i del II, förutsatt att beräknad mängd kraftvärmeproducerad el understiger eller är lika med pannans totala elproduktion:

Typ av panna	Standardvärden för el–värmeförhållandet, C
Kombicykel med värmeåtervinning	0,95
Mottrycksturbin	0,45
Kondensturbin med ångavtappning	0,45
Gasturbin med värmeåtervinning	0,55
Förbränningsmotor	0,75

Om medlemsstaterna fastställer standardvärden för el–värmeförhållanden för de pannor av typerna f, g, h, i, j och k som avses i del II, ska dessa värden offentliggöras och anmälas till kommissionen.

- d) Om en del av energiinnehållet i den bränslemängd som använts för kraftvärmeprocessen återvinns i kemikalier, kan denna del subtraheras från bränslemängden innan den totala effektiviteten i enlighet med punkterna a och b beräknas.
- e) Medlemsstaterna får fastställa el–värmeförhållandet som förhållandet mellan el och nyttiggjord värme vid en kraftvärmeprocess som används vid delast med användning av de operativa uppgifterna för den specifika pannan.
- f) Medlemsstaterna får använda andra rapporteringsperioder än ett år för de beräkningar som görs enligt punkterna a och b.

DEL II. Kraftvärmetekniker som omfattas av detta direktiv

- a) Kombicykel med värmeåtervinning
- b) Mottrycksturbin
- c) Kondensturbin med ångavtappning
- d) Gasturbin med värmeåtervinning
- e) Förbränningsmotor

- f) Mikroturbiner
- g) Stirlingmotorer
- h) Bränsleceller
- i) Ångmaskiner
- j) Organiska Rankinecykler
- k) Andra typer av tekniker eller kombinationer av tekniker som omfattas av definitionerna i artikel 2.19.

DEL III. Detaljerade principer

Vid genomförande och tillämpning av de allmänna principerna för beräkning av kraftvärmeproducerad el ska medlemsstaterna använda de detaljerade riktlinjer som fastställts genom beslut 2008/952/EG³⁸.

³⁸ EUT L 338, 17.12.2008, s. 55.

BILAGA II

Metod för att fastställa kraftvärmeprocessens effektivitet

De värden som används för beräkning av kraftvärmeproduktionens effektivitet och besparingarna av primärenergi ska fastställas på grundval av den förväntade eller faktiska driften av pannan under normala förhållanden.

a) Högeffektiv kraftvärme

Vid tillämpningen av detta direktiv ska högeffektiv kraftvärmeproduktion uppfylla följande kriterier:

- Kraftvärmeproduktionen i kraftvärmepannor ska innebära besparingar beräknade enligt punkt b av primärenergi på minst 10 % jämfört med referensvärdena för separat produktion av värme och el.
- Produktion i småskaliga kraftvärmepannor och mikrokraftvärmepannor, vilken leder till primärenergibesparingar, får betecknas som högeffektiv kraftvärme.

b) Beräkning av primärenergibesparingar

De primärenergibesparingar som görs till följd av kraftvärmeproduktion i enlighet med definitionen i bilaga I ska beräknas enligt följande formel:

$$PES = \left[1 - \frac{\frac{1}{\frac{CHP H_{\eta}}{Ref H_{\eta}} + \frac{CHP E_{\eta}}{Ref E_{\eta}}}}{1} \right] \times 100 \%$$

där

PES är primärenergibesparingarna,

CHP H_{η} är kraftvärmeproduktionens värmeeffektivitet definierad som årlig produktion av nyttiggjord värme dividerad med den bränslemängd som använts för att producera summan av nyttiggjord värme och el från kraftvärme,

Ref H_{η} är referensvärdet för effektivitet för separat värmeproduktion,

CHP E_{η} är kraftvärmeproduktionens eleffektivitet definierad som årlig elproduktion genom kraftvärme dividerad med den bränslemängd som använts för att producera summan av nyttiggjord värme och el genom kraftvärme; om en kraftvärmepanna framställer mekanisk energi, kan den årliga elproduktionen genom kraftvärme ökas med ytterligare en faktor som

motsvarar en lika stor mängd el som den mekaniska energin; denna ytterligare faktor ger inte rätt att utfärda ursprungsgarantier i enlighet med artikel 10.10,

Ref E_{η} är referensvärdet för effektivitet för separat elproduktion.

c) *Beräkningar av energibesparingar med alternativ beräkningsmetod*

Medlemsstaterna får beräkna primärenergibesparingar från produktion av värme och el och mekanisk energi utan att bilaga I tillämpas för att utesluta den icke-kraftvärmeproducerade värmen och elen inom samma process. Sådan produktion kan betraktas som framställning genom högeffektiv kraftvärme under förutsättning att den uppfyller effektivitetskriterierna i punkt a i denna bilaga och, för kraftvärmepannor med en kapacitet på över 25 MW, den totala kapaciteten överskrider 70 %. En specifikation av den mängd kraftvärmeproducerad el som framställs genom denna produktion ska för utfärdande av ursprungsgaranti och för statistiska ändamål emellertid fastställas i enlighet med bilaga I.

Om primärenergibesparingarna för en process beräknas enligt ovan ska primärenergibesparingarna beräknas enligt formeln i punkt b i denna bilaga varvid

”CHP H_{η} ” ska ersättas med ” H_{η} ” och

”CHP E_{η} ” ska ersättas med ” E_{η} ”

där

H_{η} betecknar processens värmeeffektivitet, definierad som den årliga värmeproduktionen dividerad med den bränslemängd som använts för att producera summan av värmeproduktionen och elproduktionen,

E_{η} betecknar processens eleffektivitet, definierad som den årliga elproduktionen dividerad med den bränslemängd som använts för att producera summan av värmeproduktionen och elproduktionen. Om en kraftvärmepanna framställer mekanisk energi, kan den årliga elproduktionen genom kraftvärme ökas med ytterligare en faktor som motsvarar en lika stor mängd el som den mekaniska energin. Denna ytterligare faktor ger inte rätt att utfärda ursprungsgarantier i enlighet med artikel 10.10.

d) Medlemsstaterna får använda andra rapporteringsperioder än ett år för de beräkningar som görs enligt punkterna b och c i denna bilaga.

e) För mikrokraftvärmepannor får beräkningen baseras på certifierade uppgifter.

f) *Referensvärden för effektivitet för separat produktion av värme och el*

Dessa harmoniserade referensvärden för effektivitet ska bestå av en uppsättning värden som differentieras av relevanta faktorer, bland annat konstruktionsår och bränsletyper, och de måste grundas på en väldokumenterad analys, bland annat med beaktande av uppgifter från operativ användning under realistiska förhållanden, bränslemix och klimatförhållanden samt tillämplad kraftvärmeteknik.

Referensvärdena för effektivitet för separat produktion av värme och el i enlighet med den formel som anges i punkt b ska fastställa driftseffektiviteten hos den separata värme- och elproduktion som ska ersättas av kraftvärme.

Referensvärdena för effektivitet ska beräknas enligt följande principer:

1. För kraftvärmepannor enligt definitionen i artikel 2.24 ska jämförelsen med separat elproduktion utgå från principen att samma bränslekategorier jämförs.
2. Varje kraftvärmepanna ska jämföras med den bästa tillgängliga och ekonomiskt motiverade tekniken för separat produktion av värme och el på marknaden under kraftvärmepannans konstruktionsår.
3. Referensvärdena för effektivitet för kraftvärmepannor som är äldre än tio år ska fastställas som referensvärdet för pannor som är tio år gamla.
4. Referensvärdena för effektivitet för separat produktion av el och värme ska återspegla klimatskillnaderna mellan medlemsstaterna.

BILAGA III
Krav på energieffektivitet för offentliga organs inköp av produkter, tjänster och byggnader

Offentliga organ som köper produkter, tjänster eller byggnader ska

- a) om en produkt omfattas av en delegerad akt som antagits enligt direktiv 2010/30/EU eller ett kommissionsdirektiv som genomför direktiv 92/75/EEG, endast köpa de produkter som uppfyller kriterierna för den högsta energieffektivitetsklassen varvid hänsyn ska tas till kostnadseffektivitet, ekonomisk genomförbarhet och teknisk lämplighet samt tillräcklig konkurrens,
- b) om en produkt som inte omfattas av punkt a omfattas av en genomförandeåtgärd enligt direktiv 2009/125/EG som antagits efter det att det här direktivet träder i kraft, endast köpa produkter som uppfyller riktvärden för energieffektivitet som anges i den genomförandeåtgärden,
- c) köpa kontorsutrustningsprodukter som omfattas av rådets beslut [2006/1005/EG³⁹] som uppfyller energieffektivitetskrav som inte är mindre krävande än de som räknas upp i bilaga C till avtalet som är kopplat till det beslutet,
- d) endast köpa däck som uppfyller kriterierna för den högsta klassificeringen för drivmedelseffektivitet, enligt definitionen i förordning (EG) nr 1222/2009⁴⁰; det här kravet ska inte förhindra offentliga organ från att köpa däck med högsta klassificering för väggrepp på vått underlag eller klassificering för externt däck- och vägbanebuller av säkerhetsskäl eller för allmänhälsan,
- e) kräva i sina anbud om tjänsteavtal att tjänsteleverantörer, i syfte att tillhandahålla tjänsterna i fråga, endast använder produkter som uppfyller kraven i punkterna a–d vid leverans av tjänsterna i fråga,
- f) endast köpa eller hyra byggnader som uppfyller lägst de minimikrav på energiprestanda som anges i artikel 4.1. Efterlevnad av kraven ska verifieras genom energiprestandacertifikat i enlighet med artikel 11 i direktiv 2010/31/EU.

³⁹ EUT L 381, 28.12.2006, s. 24.

⁴⁰ EUT L 342, 22.12.2009, s. 46.

BILAGA IV
Energiinnehåll i vissa utvalda bränslen för slutförbrukning – omvandlingstabell⁴¹

Energiprodukt	kJ (NCV)	kg oljeekv. (NCV)	kWh (NCV)
1 kg koks	28 500	0,676	7,917
1 kg antracit	17 200–30 700	0,411–0,733	4,778–8,528
1 kg brunkolsbriketter	20 000	0,478	5,556
1 kg brunkol med högt förbränningsvärde	10 500–21 000	0,251–0,502	2,917–5,833
1 kg brunkol	5 600–10 500	0,134–0,251	1,556–2,917
1 kg oljeskiffer	8 000–9 000	0,191–0,215	2,222–2,500
1 kg torv	7 800–13 800	0,186–0,330	2,167–3,833
1 kg torvbriketter	16 000–16 800	0,382–0,401	4,444–4,667
1 kg rester av eldningsolja (tung olja)	40 000	0,955	11,111
1 kg lätt eldningsolja	42 300	1,010	11,750
1 kg motorbränsle (bensin)	44 000	1,051	12,222
1 kg paraffin	40 000	0,955	11,111
1 kg gasol	46 000	1,099	12,778
1 kg naturgas ^[1]	47 200	1,126	13,10
1 kg flytande naturgas	45 190	1,079	12,553
1 kg trä (25 % fuktighet) ^[2]	13 800	0,330	3,833
1 kg pelletar/träbriketter	16 800	0,401	4,667
1 kg avfall	7 400–10 700	0,177–0,256	2,056–2,972
1 MJ utvunnen värme	1 000	0,024	0,278
1 kWh elenergi	3 600	0,086	1 ^[3]

Källa: Eurostat.

[1] 93 % metan.

[2] Det är tillåtet att använda andra värden beroende på vilken typ av trä som används mest i medlemsstaten.

[3] Tillämpas när energibesparingarna beräknas i primärenergitermer med hjälp av en bottom-up-strategi som grundar sig på slutlig energiförbrukning. För besparingar i kWh el får medlemsstaterna använda en standardkoefficient på 2,5. Medlemsstaterna får tillämpa en annan koefficient om de kan motivera detta.

⁴¹ Medlemsstaterna får tillämpa andra omvandlingsfaktorer om detta kan motiveras.

BILAGA V
Kvotpliktsystem för energieffektivitet

1. Åtgärder som inriktas på kortsiktiga besparingar

Nedanstående åtgärder ska betraktas som åtgärder som inriktar sig på kortsiktiga besparingar:

- a) Distribution eller installation av energieffektiva kompaktlysror.
- b) Distribution eller installation av energieffektiva duschmunstycken.
- c) Energibesiktningar.
- d) Informationskampanjer.

2. Beräkning av energibesparingar

Beräkningen av energibesparingar i nationella kvotpliktsystem för energieffektivitet ska ta hänsyn till åtgärdernas livslängd. Om inga nationella livslängdsvärden fastställts ska standardvärdena i punkt 4 gälla.

De förpliktade parterna får använda en eller flera av nedanstående metoder för att beräkna de energibesparingar som avses i artikel 6.2:

- a) Tekniska bedömningar.
- b) Mätning.
- c) Standardvärden och standardlivslängder som medlemsstaterna antagit på tydlig och bra grund. Sådana värden ska anmälas till kommissionen. Kommissionen får begära att sådana värden ändras om det är sannolikt att de kommer att snedvrída konkurrensen eller om de visar sig vara mindre ambitiösa än standardvärdena och standardlivslängderna i punkterna 3 och 4.
- d) Standardvärdena och standardlivslängderna i punkterna 3 och 4 om inga nationella standardvärden och standardlivslängder fastställts.

3. Europeiska standardvärden efter utrustningstyp

3.1. Hushållsmaskiner

a. FRYSSKÅP OCH KYL-/FRYSSKÅP DIFFERENTIERADE

	Kyl-/frysskåp	Frysskåp
*Klass A+ Bedömda besparingar (kWh/år)	64	62

**Klass A+ Bedömda besparingar (kWh/år)	76	73
Klass A++ Bedömda besparingar (kWh/år)	129	123
Klass A+++ Bedömda besparingar (kWh/år)	193	185

b. FRYSSKÅP OCH KYL-/FRYSSKÅP ICKE-DIFFERENTIERADE

	Kyl-/frysiskåp och frysskåp	
*Klass A+ Bedömda besparingar (kWh/år)	64	
**Klass A+ Bedömda besparingar (kWh/år)	75	
Klass A++ Bedömda besparingar (kWh/år)	128	
Klass A+++ Bedömda besparingar (kWh/år)	191	

c. HUSHÅLLSTVÄTTMASKINER

***Till och med 30 november 2013**

Klass A+ Bedömda besparingar (kWh/år)	26
Klass A++ Bedömda besparingar (kWh/år)	46
Klass A+++ Bedömda besparingar (kWh/år)	63

***Från och med den 1 december 2013**

Klass A++ Bedömda besparingar (kWh/år)	20
Klass A+++ Bedömda besparingar (kWh/år)	37

*Från och med den 1 december 2013 ska energieffektivitetsindex (EEI) för hushållstvättmaskiner med en nominell kapacitet som är lika med eller högre än 4 kg vara mindre än 59 (se bilaga I till kommissionens förordning (EU) nr 1015/2010).

d. HUSHÅLLSDISKMASKINER

**Till och med 30 november
2013****

Klass A+ Bedömda besparingar (kWh/år)	37
Klass A++ Bedömda besparingar (kWh/år)	69
Klass A+++ Bedömda besparingar (kWh/år)	97

****Från och med den 1
december 2013**

Klass A++ Bedömda besparingar (kWh/år)	32
Klass A+++ Bedömda besparingar (kWh/år)	60

**Från och med den 1 december 2013 ska energieffektivitetsindex (EEI) för hushållsdiskmaskiner med en nominell kapacitet som är lika med eller högre än elva kuvert och hushållsdiskmaskiner med en nominell kapacitet på tio kuvert och en bredd på över 45 cm vara under 63 (se bilaga I till kommissionens förordning (EU) nr 1016/2010).

3.2. Hushållsbelysning

Energibesparingar per enhet GLS⁴² mot CFL 16 kWh/år

Energibesparingar per enhet GLS⁴³ mot LED 17 kWh/år

4. Standardlivslängder

Åtgärd för ökad energieffektivitet genom utbyte av komponenter	Standardlivslängd i år
Värmepannor – kondenserande	20
Värmepanna – direktutsug	20
Värmepannor, olja och gas	10
Kontrollutrustning	15–20
Kontrollsystem – centralt	15–25

⁴² Allmänbrukslampa eller volframtrådlampa.

⁴³ Allmänbrukslampa eller volframtrådlampa.

Kontrollsystem – rumskontroll	15–25
Värmekontroll: kontrollventiler, automatiska	10
Mätare	10

BILAGA VI
Minimikrav för mätning av individuell förbrukning och frekvens för fakturering som grundar sig på faktisk förbrukning

1. Minimikrav för mätning av individuell energiförbrukning

1.1. Individuella mätare

När en individuell mätare installeras ska medlemsstaterna se till att den är ansluten till ett gränssnitt som tillhandahåller säker kommunikation till slutförbrukaren, som möjliggör för mätare att exportera privata metrologiska uppgifter till slutförbrukaren eller en tredje part som utses av slutförbrukaren.

Gränssnittet ska tillhandahålla privat information som möjliggör för slutförbrukarna att få bättre kontroll över sin energiförbrukning och att använda informationen för ytterligare analyser. Sådan information ska åtminstone ange den aktuella förbrukningstakten (t.ex. kWh, kJ, m³) och tillhörande kostnader och ska meddelas i en form som stimulerar konsumenten till energieffektivisering.

Den nationella tillsynsmyndigheten ska se till att gränssnittet också tillhandahåller offentliga uppgifter som möjliggör för slutförbrukaren att ta hänsyn till och använda tillämpliga tidsstyrda tariffer med realtidspriser, högtrafikpriser och högtrafikrabatter.

De privata data som exporteras genom gränssnittet ska erbjuda slutförbrukaren en möjlighet att kontrollera sina historiska förbrukningsnivåer (i lokal valuta och i kWh, kJ eller m³) under

- a) de senaste sju dagarna, dag för dag,
- b) den senaste hela veckan,
- c) den senaste hela månaden,
- d) samma hela månad förra året,
- e) det senaste hela året.

De historiska perioderna ska motsvara faktureringsperioderna så att de stämmer överens med hushållsräkningarna.

Kompletterande information om historisk förbrukning (någon dag, vecka, månad, år från start av intelligent mätning) och annan användbar information som möjliggör mer detaljerade egenkontroller av förbrukaren (t.ex. grafisk utveckling av individuell förbrukning, jämförelseinformation, ackumulerad förbrukning/besparingar/utgifter från början av varje avtal, andel av individuell förbrukning från förnybara källor av energi och tillhörande CO₂-besparingar osv.) ska göras tillgänglig antingen direkt genom gränssnittet eller via internet.

1.2. Värmefördelningsmätare

Värmefördelningsmätare ska utrustas med tydligt läsbara displayer som möjliggör för slutförbrukare att kontrollera den aktuella förbrukningstakten samt de historiska förbrukningsnivåerna. De historiska perioder som visas av värmefördelningsmätaren ska motsvara faktureringsperioderna.

2. Minimikrav för fakturering

2.1 Frekvens av fakturering grundad på faktisk förbrukning

För att möjliggöra för slutförbrukare att reglera sin egen energiförbrukning ska fakturering på grundval av faktisk förbrukning utföras med följande intervall:

- a) Månadsvis för elförbrukning.
- b) Minst varannan månad för förbrukning av naturgas. Om gas används för separat värme ska fakturering ske månadsvis.
- c) Vid centralvärme och centralkyla ska fakturering ske månadsvis under värme-/kylsäsongen.
- d) Minst varannan månad för fakturering av varmvatten.

Fakturering baserad på mätning av värmeförbrukning med hjälp av värmefördelningsmätare ska åtföljas av förklaringar av de siffror som blir tillgängliga genom värmefördelningsmätaren, med hänsyn till egenskaperna i standarden för värmefördelningsmätare (EN 834)⁴⁴.

2.2. Minimiinformation i fakturan

Medlemsstaterna ska säkerställa att följande information finns tillgänglig för slutförbrukarna i tydliga och begripliga termer i eller tillsammans med deras fakturor, kontrakt, transaktioner och kvitton vid distributionsstationer:

- a) Gällande faktiska priser och faktisk energiförbrukning.
- b) Jämförelser av slutförbrukarens aktuella energiförbrukning med förbrukningen för samma period föregående år, helst i grafisk form.
- c) Jämförelser med en genomsnittlig, normaliserad slutförbrukare eller en jämförelseslutförbrukare i samma användarkategori.
- d) Kontaktinformation (webbadresser etc.) till slutförbrukarorganisationer, energimyndigheter eller liknande organ varifrån information kan hämtas om tillgängliga åtgärder för att förbättra energieffektiviteten, jämförbara slutförbrukarprofiler och objektiva tekniska specifikationer för utrustning som använder energi.

2.3 Råd om energieffektivitet som bilaga till fakturor och annan återkoppling till slutförbrukare

I sina avtal och avtalsändringar samt i fakturorna till slutförbrukarna, eller via webbplatser som riktar sig till enskilda kunder, ska energidistributörer, systemansvariga för distributionssystem och företag som säljer energi i detaljistledet på ett tydligt och begripligt sätt lämna kontaktinformation till oberoende konsumentrådgivning, energimyndigheter eller liknande institutioner, inklusive webbadress, där kunderna kan få råd om tillgängliga

⁴⁴ Standarden EN 834 Värmefördelningsmätare för radiatorer – Mätare som drivs med elektricitet.

energieffektivitetsåtgärder, jämförelseprofiler för deras energiförbrukning och tekniska specifikationer för apparater som använder energi som kan hjälpa dem att minska apparaternas förbrukning.

BILAGA VII
Planering för värme- och kyleffektivitet

1. De nationella värme- och kylplaner som avses i artikel 10.1 ska innefatta följande:
 - a) En beskrivning av värme- och kylbehovet.
 - b) En prognos över hur efterfrågan kommer att utvecklas under de närmaste tio åren, och i synnerhet med hänsyn till utvecklingen av efterfrågan i byggnader och olika industrisektorer.
 - c) En karta över det nationella territoriet som identifierar
 - i) efterfrågepunkter för värme och kyla, däribland
 - kommuner och tätorter med ett exploateringsstal på minst 0,3 och
 - industrizoner med en total årsförbrukning av värme och kyla på mer än 20 GWh,
 - ii) befintlig och planerad värme- och kylinfrastruktur,
 - iii) potentiella efterfrågepunkter för värme och kyla, däribland
 - elproduktionsanläggningar med en total årsproduktion av el på mer än 20 GWh,
 - avfallsförbränningsanläggningar,
 - befintliga och planerade kraftvärmeanläggningar, klassificerade enligt bilaga VII, och fjärrvärmeverk.
 - d) Identifiering av värme- och kyl efterfrågan som kan tillgodoses genom högeffektiv kraftvärme, däribland privat mikrokraftvärme, och genom fjärrvärme och fjärrkyla.
 - e) Identifiering av potentialen för ytterligare högeffektiv kraftvärme, bland annat genom renovering av befintliga och konstruktion av nya produktions- och industrianläggningar och andra anläggningar som genererar avfallsvärme.
 - f) Åtgärder som ska antas före 2020 och före 2030 för att realisera potentialen i punkt e för att tillgodose efterfrågan i punkt d, däribland
 - i) åtgärder för att öka andelen kraftvärme i värme- och kylproduktion och elproduktion,
 - ii) åtgärder för att utveckla en effektiv fjärrvärme- och fjärrkylainfrastruktur för att hantera utvecklingen av högeffektiv kraftvärme och användningen av värme och kyla från avfallsvärme och förnybara energikällor.
 - g) Andelen högeffektiv kraftvärme och den potential som fastställts och framsteg som uppnåtts enligt direktiv 2004/8/EG.

- h) En uppskattning av primärenergien som kan sparas.
 - i) En uppskattning av eventuella offentliga stödåtgärder för värme och kyla, med en årsbudget och identifiering av potentiella stödelement. Detta ska inte föregripa en separat anmälan av det offentliga stödsystemet för en bedömning av statligt stöd.
2. I den utsträckning som är tillämpligt kan en plan bestå av en samling regionala eller lokala planer.
3. Fysiska planer för städer ska utformas för att säkerställa att
- a) nya termiska anläggningar för elproduktion och industrianläggningar som producerar avfallsvärme ligger på sådana platser där en maximal mängd av den tillgängliga avfallsvärmen kommer att återvinnas för att tillgodose befintlig eller prognostiserad värme- och kylefterfrågan,
 - b) nya bostadsområden eller nya industrianläggningar som konsumerar värme i produktionsprocesserna ligger på platser där en maximal mängd av deras värmeefterfrågan kommer att tillgodoses genom den tillgängliga avfallsvärmen, så som den identifierats i nationella värme- och kylplaner; för att säkerställa en optimal matchning mellan efterfrågan och tillgång på värme och kyla ska fysiska planer främja att flera industrianläggningar förläggs till samma plats,
 - c) termiska anläggningar för elproduktion, industrianläggningar som producerar avfallsvärme, avfallsförbränningsanläggningar och andra anläggningar som omvandlar avfall till energi är anslutna till det lokala fjärrvärme- eller fjärrkylanätet,
 - d) bostadsområden och industrianläggningar som förbrukar värme i sina produktionsprocesser är anslutna till det lokala fjärrvärme- och fjärrkylanätet.

BILAGA VIII
Riktlinjer för placering av termiska elanläggningar och industrianläggningar

1. Placering av termiska anläggningar för elproduktion som avses i artikel 10.3 och 10.6

Om det finns en efterfrågepunkt för värme för den kapacitet som anges i kolumn C eller det finns en potentiell efterfrågepunkt för värme måste kraftverken placeras med kortare avstånd än i kolumn A. En potentiell efterfrågepunkt för värme definieras som en punkt där det kan visas att en punkt rimligen kan skapas, till exempel genom att bygga ett fjärrvärmenät. Om till exempel den totala värmelasten enligt standardiserade skattningsmetoder skulle överskrida 15 MW/km² bedöms detta vara en efterfrågepunkt för värme. Summan av den anslutningsbara lasten per kvadratkilometer ska bedömas vara efterfrågekapaciteten i sådana efterfrågepunkter för värme.

Avstånd A är dragningen för en pipeline, inte en rak linje, längs vilken tekniska experter, med hjälp av standardiserade skattningsmetoder, till exempel kvantitetsövervakning, bedömt att det är genomförbart att konstruera en vattenbärande pipeline av motsvarande storlek till en måttlig kostnad. Detta innefattar inte hinder, till exempel bergskedjor, stadskärnor, svåra flod- eller havsövergångar osv.

A	B	C
Max. avstånd mellan föreslagen elanläggning och efterfrågepunkt för värme	Elkapacitet för kraftstation	Beräknad årsförbrukning vid efterfrågepunkt för värme
< 100 km	> 1 999* MWe	> 7 500 TJ/år
< 65 km	>500	> 1 875 TJ/år
< 15 km	> 20 MW	> 50 TJ/år

* Nya anläggningar har normalt en värmelast på 90 %.

2. Placering av källor till industriavfallsvärme som avses i artikel 10.8

A	B	C
Max. avstånd mellan föreslagna industrianläggningar och efterfrågepunkt för värme	Kapacitet	Beräknad årsförbrukning vid efterfrågepunkt för värme
< 75 km	> 75 MW (vid 60–70 % last)	> 1 600 TJ/år
< 60 km	> 50 MW vid 60 % lastfaktor	> 1 000 TJ/år
< 25 km	> 50 MW (> 85 % lastfaktor)	> 400 TJ/år
< 15 km	> 20 MW	> 100 TJ/år

BILAGA IX
Ursprungsgaranti för el producerad från högeffektiv kraftvärme

- a) Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa följande:
- i) Ursprungsgarantin för el producerad från högeffektiv kraftvärme ska
 - möjliggöra för producenter att visa att den el de säljer är producerad från högeffektiv kraftvärme och vara utställd för det syftet som svar på en begäran från producenten,
 - vara korrekt, tillförlitlig och bedrägerisäker,
 - utställas, överföras och annulleras elektroniskt.
 - ii) En och samma energienhet från högeffektiv kraftvärme ska endast redovisas en gång.
- b) Ursprungsgarantin som avses i artikel 10.7 ska innehålla åtminstone följande information:
- Identitet, placering, typ och kapacitet (termisk och elektrisk) i anläggningen där energin producerades.
 - Datum och produktionsställe.
 - Det lägre värmevärdet för bränslekällan från vilken elen producerades.
 - Mängden och användningen av den värme som producerades tillsammans med elen.
 - Mängden el från högeffektiv kraftvärme i enlighet med bilaga II som garantin representerar.
 - Primärenergibesparingarna som beräknades i enlighet med bilaga II baserat på de harmoniserade effektivitetsreferensvärdena i punkt f i bilaga II.
 - Anläggningens nominella elektriska och termiska effektivitet.
 - Om och i vilken utsträckning anläggningen har fått investeringsstöd.
 - Om enheten för energi på något annat sätt dragit nytta av nationella stödsystem, och i så fall vilken typ av stödordning.
 - Datum när anläggningen togs i drift.
 - Datum och utfärdandeland samt ett unikt id-nummer.
 - Ursprungsgarantin ska ha standardstorleken 1 MWh. Den ska avse nettoelproduktionen mätt vid stationsgränsen och exporterad till nätet.

BILAGA X

Förteckning över uppgifter om energieffektivitet för energiomvandlingsanläggningar

De förteckningar som avses i artikel 11 ska innefatta följande:

- a) En oidentifierad lista över anläggningar för endast elproduktion med en installerad tillförd effekt på 50 MW eller mer, som för varje anläggning anger
 - genomsnittlig elektrisk effekt per år (MW_e) och total installerad tillförd effekt (MW_{th}),
 - genomsnittlig primärbränsle- och bränslemix per år (om tillämpligt),
 - anläggningstyp och teknik som används i anläggningen,
 - utformningens effektivitet och dess villkor,
 - startdatum för drift,
 - datum för senaste omfattande renovering,
 - antal genomsnittliga driftstimmar per år,
 - genomsnittlig nettodriftseffektivitet per år.
- b) En oidentifierad lista över anläggningar för endast värme med en installerad tillförd effekt på 50 MW eller mer, som för varje anläggning anger
 - genomsnittlig termisk effekt per år för anläggningen samt total installerad tillförd effekt (MW_{th}),
 - genomsnittlig primärbränsle- och bränslemix per år (om tillämpligt),
 - anläggningstyp och teknik som används i anläggningen,
 - utformningens effektivitet och dess villkor,
 - värmelastkonfiguration,
 - startdatum för drift,
 - datum för senaste omfattande renovering,
 - antal genomsnittliga driftstimmar per år,
 - genomsnittlig nettodriftseffektivitet per år.
- c) En oidentifierad lista över kraftvärmeanläggningar med en installerad tillförd effekt på 50 MW eller mer, som för varje anläggning anger
 - genomsnittlig elektrisk effekt och termisk effekt per år (MW_e och MW_{th}) och total installerad tillförd effekt (MW_{th}),

- genomsnittlig primärbränsle- och bränslemix per år i enlighet med beslut 2007/74/EG om harmoniserade referensvärden, om tillämpligt,
 - anläggningstyp och teknik som används i anläggningen i enlighet med bilaga VII,
 - utformningens effektivitet och dess villkor,
 - den avsedda effekten för separat el respektive värme,
 - genomsnittligt el–värmeförhållande per år,
 - startdatum för drift,
 - datum för senaste omfattande renovering,
 - antal genomsnittliga driftstimmar per år,
 - genomsnittlig nettodriftseffektivitet per år.
- d) En avidentifierad lista över anläggningar som utför raffinering av mineralolja och gas, som för varje anläggning anger
- genomsnittlig energitillförsel per år för anläggningen (MW_{th}),
 - genomsnittligt energiutbyte per år för anläggningen (bränslemixens energiinnehåll, MW_{th}),
 - genomsnittlig råvara per år,
 - anläggningstyp och teknik som används i anläggningen,
 - utformningens effektivitet (teoretisk),
 - startdatum för drift,
 - datum för senaste omfattande renovering,
 - antal genomsnittliga driftstimmar per år,
 - genomsnittlig nettodriftseffektivitet per år.

BILAGA XI
Energieffektivitetskriterier för energinätregleringar och nättariffer som angetts eller godkänts av energitillsynsmyndigheter

1. Nättariffer ska ge en korrekt bild av el- och kostnadsbesparingarna i näten som uppnåtts genom åtgärder på efterfrågesidan och laststyrning och distribuerad produktion, däribland besparingar från sänkta leveranskostnader eller till följd av nätinvesteringar och en mer optimal nät drift.
2. Nätreglering och nättariffer ska göra det möjligt för nätoperatörer att erbjuda systemtjänster och systemtariffer för laststyrningsåtgärder, efterfrågestyrning och distribuerad produktion på organiserade elmarknader, i synnerhet
 - a) överföring av last från högtrafik till lågtrafik bland slutförbrukarna, med hänsyn tagen till tillgången på förnybar energi, energi från kraftvärme och distribuerad produktion,
 - b) energibesparingar till följd av laststyrning bland distribuerade förbrukare genom energiaggregatorer,
 - c) minskad efterfrågan till följd av energieffektivitetsåtgärder som genomförts av energitjänsteleverantörer, däribland energitjänsteföretag,
 - d) anslutning och utleverans från produktionskällor med låga volttal,
 - e) anslutning av produktionskällor från en plats som ligger närmare förbrukningen,
 - f) lagring av energi.

I samband med denna bestämmelse ska termen ”organiserade elmarknader” inkludera OTC-marknader och elbörser för handel av energi, kapacitet, balanseringstjänster och tilläggstjänster inom alla tidsramar, däribland marknader för terminshandel, dagen före handel och handel under leveransdygnet.
3. Nättariffer ska finnas tillgängliga som stöder dynamisk prissättning med koppling till efterfrågan från slutförbrukare, däribland
 - a) tidsdifferentierade tariffer,
 - b) pris för kritisk högtrafik,
 - c) realtidspris,
 - d) högtrafikrabatter.

BILAGA XII
Energieffektivitetskrav för systemansvariga för överföringssystem och systemansvariga för distributionssystem

Systemansvariga för överförings- och distributionssystem ska

- a) fastställa och offentliggöra sina standardregler rörande fördelningen av kostnader för tekniska anpassningar, till exempel nätanslutningar och nätförstärkningar, förbättrad nätdrift och regler för icke-diskriminerande genomförande av nätkoder, som behövs för att integrera nya producenter som matar in el producerad från högeffektiv kraftvärme i det sammankopplade nätet,
- b) tillhandahålla nya producenter av el producerad från högeffektiv kraftvärme som vill ansluta sig till systemet heltäckande och nödvändig information, däribland
 - i) en heltäckande och detaljerad uppskattning av kostnaderna för anslutningen,
 - ii) en rimlig och exakt tidtabell för att ta emot och bearbeta begäran om nätanslutning,
 - iii) en rimlig indikativ tidtabell för eventuell föreslagen nätanslutning. Anslutningsprocessen bör inte ta längre än tolv månader,
- c) standardiserade och förenklade rutiner för anslutning av producenter av distribuerad högeffektiv kraftvärme som underlättar nätanslutningen.

Standardreglerna som avses i punkt a ska baseras på objektiva, klara och tydliga samt icke-diskriminerande kriterier, som tar särskild hänsyn till alla de kostnader och fördelar som förknippas med anslutningen av producenterna till nätet. De kan omfatta olika typer av anslutning.

BILAGA XIII

Punkter som åtminstone måste ingå i avtal om energiprestanda med offentliga sektorn

- En klar och tydlig lista över de effektivitetsåtgärder som ska genomföras.
- Garanterade besparingar som ska uppnås genom att åtgärderna i avtalet genomförs.
- Avtalstiden samt milstolpar, villkor och uppsägningstid.
- Klar och tydlig lista över avtalsparternas skyldigheter.
- Referensdatum för att fastställa uppnådda besparingar.
- En klar och tydlig lista över steg som ska utföras för att genomföra en åtgärd och tillhörande kostnader.
- Åtagande att genomföra samtliga åtgärder i avtalet och dokumentera alla ändringar under projektet.
- Regler som gäller för inblandning av tredje parter (underleverantörer).
- En klar och tydlig redogörelse för finansiella effekter av projektet och fördelningen av parternas andelar i de uppnådda penningbesparingarna (dvs. tjänsteleverantörens ersättning).
- Klara och tydliga bestämmelser om mätning och verifiering av de garanterade besparingar som uppnåtts, kvalitetskontroller och garantier.
- Bestämmelser som klargör rutinerna för hantering av ändrade ramvillkor som påverkar innehållet i och resultatet av avtalet (dvs. ändrade energipriser, användningsfrekvens för en anläggning).
- Detaljerad information om respektive avtalsparts skyldigheter.

BILAGA XIV
Allmän rapporteringsram

DEL 1. Allmän ram för årsrapporter

Årsrapporterna som avses i artikel 19.1 utgör en grund för uppföljningen av framstegen mot de nationella målen för 2020. Medlemsstaterna ska se till att rapporterna innehåller minst följande information:

- a) En uppskattning av följande indikatorer under föregående år:
 - i) Primärenergiförbrukning enligt definitionen i artikel 2.2.
 - ii) Total slutenergiförbrukning.
 - iii) Slutenergiförbrukning, uppdelat per följande sektorer:
 - Industri.
 - Transport (uppdelat i passagerar- och frakttransport).
 - Hushåll.
 - Tjänster.
 - iv) Tillagt bruttovärde, per följande sektorer:
 - Industri.
 - Tjänster.
 - v) Hushållens disponibla inkomst.
 - vi) Inhemsk bruttoprodukt.
 - vii) Elproduktion från termisk kraftproduktion.
 - viii) Värmeproduktion från termisk kraftproduktion.
 - ix) Bränslemängd för termisk kraftproduktion.
 - x) Passagerarkilometer (pkm).
 - xi) Tonkilometer (tkn).
 - xii) Befolkning.

I sektorer där energiförbrukningen är stabil eller ökar ska medlemsstaterna analysera orsakerna och bifoga bedömningen till beräkningarna.

- b) Uppdateringar om viktiga lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder som genomförts under föregående år som bidrar till de övergripande nationella energieffektivitetsmålen för 2020.

- c) Den totala byggnadsarea med en total användbar golvyta på minst 250 m² som ägs av offentliga organ som den 1 januari det år som rapporten ska lämnas inte uppfyller energiprestandakraven som avses i artikel 4.1.
- d) Den totala byggnadsarea som ägs av medlemsstaternas offentliga organ som renoverades under föregående år.
- e) Energibesparingar som uppnåtts genom det nationella kvotpliktsystemet för energieffektivitet som avses i artikel 6.1 eller de alternativa åtgärder som antagits i enlighet med artikel 6.9.

Den första rapporten ska även inkludera det nationella mål som avses i artikel 3.1.

DEL 2. Allmän ram för tillägsrapporter

De rapporter som avses i artikel 19.2 ska tillhandahålla en ram för utvecklingen av nationella energieffektivitetsstrategier.

Rapporterna ska omfatta betydande åtgärder för förbättring av energieffektiviteten och förväntade/uppnådda energibesparingar, däribland inom försörjning, överföring och distribution av energi samt slutanvändning av energi. Medlemsstaterna ska se till att rapporterna innehåller minst följande information:

1. Mål och strategier

- Det nationella energieffektivitetsmålet för 2020 enligt artikel 3.1.
- Det nationella indikativa energisparmålet enligt artikel 4.1 i direktiv 2006/32/EG.
- Övriga befintliga energieffektivitetsmål för hela ekonomin eller specifika sektorer.

2. Mått och energibesparingar

Rapporterna ska innehålla information om åtgärder som antagits eller som kommer att antas i syfte att genomföra huvudelementen i detta direktiv och tillhörande besparingar.

a) Primärenergibesparingar

Rapporterna ska innehålla en lista över betydande åtgärder och handlingar i syfte att uppnå primärenergibesparingar inom alla sektorer av ekonomin. För varje åtgärd eller åtgärds paket/handlingar ska uppskattningar av förväntade besparingar för 2020 och besparingar uppnådda vid tiden för rapporten lämnas.

I förekommande fall ska information om andra effekter/fördelar med åtgärderna (minskade utsläpp av växthusgaser, förbättrad luftkvalitet, nya jobb osv.) och budgeten för genomförandet lämnas.

b) Slutenergibesparingar

Den första och andra tillägsrapporten ska innefatta resultaten för uppfyllandet av målet för slutenergibesparingar som anges i artikel 4.1 och 4.2 i direktiv 2006/32/EG. Om beräkningen/uppskattningen av besparingar per åtgärd inte finns tillgänglig ska energiminskningen på sektornivå anges som en följd av (en kombination av) åtgärder.

Den första och andra rapporten ska också innefatta den mät- och/eller beräkningsmetod som användes för att beräkna energibesparingarna. Om den ”rekommenderade metoden”⁴⁵ tillämpas ska rapporten hänvisa till den.

3. Specifik information som rör bestämmelserna i detta direktiv

3.1. Offentliga organ (artikel 4)

Tilläggsrapporter ska innefatta en lista över offentliga organ som utarbetat energieffektivitetsplaner i enlighet med artikel 4.3.

3.2. Kvotplikt för energieffektivitet (artikel 6)

Tilläggsrapporter ska innefatta de nationella koefficienter som valts i enlighet med bilaga IV.

Den första tilläggsrapporten ska innefatta en kort beskrivning av det nationella system som avses i artikel 6.1 eller de alternativa åtgärder som antagits i enlighet med artikel 6.9.

3.3 Energibesiktningar och förvaltningssystem (artikel 7)

Tilläggsrapporter ska innefatta

- a) antalet energibesiktningar som utförts under den föregående treårsperioden,
- b) antalet energibesiktningar som utförts i stora företag under den föregående treårsperioden,
- c) antalet stora företag i deras territorium, med angivande av det antal för vilka artikel 7.3 är tillämplig.

3.4. Främjande av effektiv värme och kyla (artikel 10)

En tilläggsrapport ska innefatta en bedömning av de framsteg som nåtts när det gäller genomförandet av nationella värme- och kylplaner som avses i artikel 10.1.

3.5. Energiomvandling (artikel 11)

- Tilläggsrapporter ska innefatta en icke-konfidentiell sammanfattning av de uppgiftsförteckningar som avses i artikel 11, i enlighet med kraven i bilaga X.

3.6. Energiöverföring och distribution (artikel 12)

- Den första tilläggsrapporten och efterföljande rapporter som ska lämnas var tionde år därefter ska innefatta planer för energieffektivitetspotentialen för den gas- och elinfrastruktur som avses i artikel 12.2.

3.7. Tillgång till certifieringssystem (artikel 13)

Tilläggsrapporter ska innefatta information om tillgängliga nationella certifieringssystem eller motsvarande kvalificeringssystem för leverantörer av energitjänster, energibesiktningar och åtgärder för förbättring av energieffektiviteten.

⁴⁵ Rekommendationer om mät- och verifieringsmetoder inom ramen för direktiv 2006/32/EG om effektivitet i slutanvändning av energi och energitjänster.

3.8. Energitjänster (artikel 14)

Tilläggsrapporter ska innefatta en webblänk till den webbplats där de nationella listor och förteckningar över leverantörer av energitjänster som avses i artikel 14 kan tillgås.

3.9. Andra åtgärder för att främja energieffektivitet (artikel 15)

Den första tilläggsrapporten ska innefatta en lista över de åtgärder som avses i artikel 15.2.

BILAGA XV
Jämförelsetabell

Direktiv 2006/32/EC	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 1
Artikel 3 a	Artikel 1.1
Artikel 3 b	--
Artikel 3 c	--
Artikel 3 d	--
--	Artikel 2.2
Artikel 3 e	Artikel 2.3
Artikel 3 f	--
Artikel 3 g	--
Artikel 3 h	--
Artikel 3 i	--
--	Artikel 2.4
--	Artikel 2.5
--	Artikel 2.6
Artikel 3 j	Artikel 2.13
Artikel 3 k	--
Artikel 3 l	Artikel 2.12
Artikel 3 m	--
Artikel 3 n	Artikel 2.10
Artikel 3 o	Artikel 2.7
Artikel 3 p	Artikel 2.8
Artikel 3 q	Artikel 2.9
Artikel 3 r	--

Artikel 3 s	--
--	Artikel 2.11
--	Artikel 2.14
--	Artikel 3
Artikel 4	--
Artikel 5	Artikel 4, artikel 5
Artikel 6.1 a	Artikel 6.6 b och c
Artikel 6.1 b	Artikel 6.7
Artikel 6.2	Artikel 6.1, 6.2, 6.3, 6.4, 6.5, 6.6 a, 6.8, 6.9 och 6.10
Artikel 7.1	--
Artikel 7.2	Artikel 15.1 sista stycket
Artikel 7.3	--
Artikel 8	Artikel 13.1
--	Artikel 13.2
Artikel 9.1	--
Artikel 9.2	Artikel 14 b, c och e
Artikel 10.1	Artikel 12.4
Artikel 10.2	Artikel 12.3
Artikel 11	--
Artikel 12.1	Artikel 7.1
Artikel 12.2	--
--	Artikel 7.2
Artikel 12.3	Artikel 7.3
Artikel 13.1	Artikel 8.1
Artikel 13.2	Artikel 8.2
--	Artikel 9

--	Artikel 11
--	Artikel 12.1 och 12.2
--	Artikel 14 a och d
--	Artikel 15.1 a och b
--	Artikel 15.2
--	Artikel 16
Artikel 14.1 och 14.2	Artikel 19.1, 19.2, 19.3
Artikel 14.3	--
Artikel 14.4 och 14.5	Artikel 19.4 och 19.5
--	Artikel 17.1
Artikel 15.1	Artikel 17.2
Artikel 15.2	--
Artikel 15.3	--
Artikel 15.4	--
--	Artikel 18
--	Artikel 19.7
--	Artikel 19.8
--	Artikel 19.9
--	Artikel 19.10
Artikel 16	Artikel 20
Artikel 17	Artikel 21
Artikel 18	Artikel 22
Artikel 19	Artikel 23
Artikel 20	Artikel 24
Bilaga I	--
Bilaga II	Bilaga IV
Bilaga III	--

Bilaga IV	--
Bilaga V	--
Bilaga VI	Bilaga III
--	Bilaga V
--	Bilaga VI
--	Bilaga VII
--	Bilaga VIII
--	Bilaga IX
--	Bilaga X
--	Bilaga XI
--	Bilaga XII
--	Bilaga XIII
--	Bilaga XIV
--	Bilaga XV
Direktiv 2004/8/EG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 1
Artikel 3 a	Artikel 2.15
Artikel 3 b	Artikel 2.17
Artikel 3 c	Artikel 2.16
Artikel 3 d	Artikel 2.18
Artikel 3 e	--
Artikel 3 f	--
Artikel 3 g	Artikel 2.20
Artikel 3 h	--
Artikel 3 i	Artikel 2.19
Artikel 3 j	--

Artikel 3 k	Artikel 2.21
Artikel 3 l	Artikel 2.22
Artikel 3 m	Artikel 2.24
Artikel 3 n	Artikel 2.23
Artikel 3 o	--
--	Artikel 2.25
--	Artikel 2.26
--	Artikel 2.27
Artikel 4.1	Bilaga II f första stycket
--	Artikel 10.1–10.9
Artikel 4.2	Artikel 10.10 tredje stycket
Artikel 4.3	--
Artikel 5	Artikel 10.10 första och andra styckena
Artikel 6	--
Artikel 7.1	Artikel 10.11
Artikel 7.2	--
Artikel 7.3	--
Artikel 8	Artikel 12.5
--	Artikel 12.6
--	Artikel 12.7
Artikel 9	--
Artikel 10.1 och 10.2	--
Artikel 10.3	Artikel 19.6
Artikel 11	--
Artikel 12	--
Artikel 13	Artikel 17.2
Artikel 14	--

Artikel 15	Artikel 22
Artikel 16	--
Artikel 17	Artikel 23
Artikel 18	Artikel 24
Bilaga I	Bilaga I, del II
Bilaga II	Bilaga I, del I
--	Bilaga I, del III
Bilaga III	Bilaga II
Bilaga IV	--

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Europaparlamentets och rådets direktiv om energieffektivitet och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen⁴⁶

ENERGY [32]

1.3. Typ av förslag eller initiativ

☐ Ny åtgärd

☐ Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁴⁷

☐ Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden

☒ Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny

1.4. Mål

1.4.1. Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till

Förslaget ingår i Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla. Det bidrar till att uppnå ett av de fem övergripande målen i strategin, nämligen förverkligandet av energieffektivitetsmålet på 20 % till 2020.

1.4.2. Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbudgeterade förvaltningen och budgeteringen som berörs

Specifikt mål nr ...

Nr 3: uppnå 20 % minskning av EU:s energiförbrukning

Nr 4: främja förnybar energi och öka energieffektiviteten i transport-, bostads-, tjänste och industrisektorn, genom att hantera de icke-tekniska hindren (programmet Intelligent energi – Europa)

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

Nr 3: 32 04 03

⁴⁶ Verksamhetsbaserad förvaltning och verksamhetsbaserad budgetering benämns ibland med de interna förkortningarna ABM respektive ABB.

⁴⁷ I den mening som avses i artikel 49.6 a respektive 49.6 b i budgetförordningen.

Nr 4: 32 04 06

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Förslaget kommer att ha positiva effekter på försörjningstryggheten i Europa, bidra till att reducera klimatförändringen och kommer också att ha positiva effekter på den ekonomiska tillväxten och skapandet av jobb. Energibesparingar frigör ekonomiska resurser som skulle kunna investeras på andra ställen i ekonomin och kan minska pressen på de offentliga budgetarna. För de enskilda medborgarna innebär energieffektivitet lägre energiräkningar. Det skulle också införa åtgärder för att hantera problemet med bränslefattigdom. Slutligen skulle högre produktion med mindre energiåtgång även förbättra konkurrenskraften hos industrierna i EU-länderna och ge dem ett försprång på de globala marknaderna för energieffektivitetstekniker.

1.4.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

Enligt förslaget ska medlemsstaterna varje år till kommissionen rapportera framstegen när det gäller genomförandet av direktivet med hjälp av ett antal indikatorer (t.ex. primärenergiförbrukning, aktivitetsindikatorer inom ett antal sektorer, till exempel industri-, bostads-, tjänste-, transport-, energiförsörjningssektorerna, den totala golvytan som ägs av offentliga organ och som renoveras under ett år). Medlemsstaterna ska också vart tredje år rapportera om olika genomförandeindikatorer.

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Förslagets kortsiktiga mål är att bidra väsentligt till EU:s energieffektivitetsmål för 2020 och att uppnå Europa 2020-strategin. Förslaget har också ett långsiktigt mål, nämligen att förverkliga energieffektivitetsförbättringarna inom EU efter 2020.

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå

EU har satt upp som mål att uppnå primära energibesparingar på 20 % till 2020 och har gjort detta till ett av fem övergripande mål i Europa 2020-strategin. Den nuvarande politiska ramen på EU- och medlemsstatsnivå har inte lyckats dra nytta av den befintliga energisparpotentialen.

De energiutmaningar som hanteras med detta förslag (tryggad energiförsörjning, hållbarhet och klimatförändring, samt EU:s konkurrenskraft) berör hela EU och därför behövs en kollektiv reaktion på EU-nivå för att säkerställa en samordnad åtgärd och att de gemensamma målen uppnås på ett mer effektivt sätt.

1.5.3. Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

Den gällande energieffektivitetsramen som det här förslaget upphäver, dvs. energitjänstedirektivet och kraftvärmedirektivet, har på grund av sin mjuka formulering inte lyckats dra full nytta av den befintliga energisparpotentialen. Förslaget syftar till att komma tillrätta med nackdelarna och bristerna i de två direktiven, genom att förstärka och förbättra tydligheten i texten och fastställa klara skyldigheter.

1.5.4. *Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter*

Förslaget är nära förknippat med Europa 2020-strategin och dess flaggskeppsinitiativ ett resurseffektivt Europa. Det överensstämmer och kompletterar EU:s befintliga klimat-, energi- och socialpolitik.

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

☐ Förslag eller initiativ som pågår under **begränsad tid**

– ☐ Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ.

– ☐ Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ.

☒ Förslag eller initiativ som pågår under en **obegränsad tid**

– Genomförandet kommer förmodligen att inledas under 2012 beroende på hur lagstiftningsprocessen framskrider,

– varefter genomförandetakten beräknas nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet⁴⁸

☒ **Direkt centraliserad förvaltning** som sköts av kommissionen

☐ **Indirekt centraliserad förvaltning** genom delegering till

– ☐ genomförandeorgan

– ☐ byråer/organ som inrättats av gemenskaperna⁴⁹

– ☐ nationella offentligrättsliga organ eller organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning

– ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten i den mening som avses i artikel 49 i budgetförordningen

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Decentraliserad förvaltning** med tredjeländer

☐ **Gemensam förvaltning** med internationella organisationer (*ange vilka*)

Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".

Anmärkningar

Huvuddelen av genomförandet av förslaget avser medlemsstaterna. Kommissionen kommer att utföra ett antal studier och bedömningar samt följa upp och stödja genomförandet på nationell nivå (genom ett antal samarbetsinitiativ och samordnade åtgärder).

⁴⁸ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html
⁴⁹ Organ som avses i artikel 185 i budgetförordningen.

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder.

Medlemsstaterna ska lämna i) en årsrapport om ett antal grundläggande energi- och genomförandeindikatorer och ii) en treårsrapport med bredare information om genomförandet av direktivet och nationella åtgärder och strategier för energieffektivitet.

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

Risker som rör genomförandet av direktivet identifieras i den genomförandeplan som åtföljer förslaget. De innefattar både risker vid införandet och genomförandefasen, samt interna och externa risker.

2.2.2. Planerade kontrollmetoder

Genomförandeplanen ska även innefatta åtgärder för att hantera de identifierade riskerna. Detta innefattar till exempel förstärkt dialog och samarbete med medlemsstaterna, däribland inom samordning och bilateralt, krav på jämförelsetabeller, fastställande av straff om detta inte efterlevs. En utvärdering av kommissionen av de nationella års- och treårsrapporterna ingår också. Kommissionen kan också utfärda rekommendationer.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade).

Det här förslaget påverkar inte driftsdelen av EU:s budget. Inga risker identifieras.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik i den årliga budgeten	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer [Beteckning.....]	Diff./icke-diff. ⁵⁰	från Efta-länder ⁵¹	från kandidat-länder ⁵²	från tredje-länder	enligt artikel 18.1 aa i budget-förordningen
1A	32.04.03 [Stödverksamhet till EU:s energipolitik och inre energimarknad]	Diff. anslag	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
1A	32.04.06 [Ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation – programmet Intelligent energi – Europa]	Diff. anslag	JA	JA	NEJ	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås – [Nej](#)

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik i den årliga budgeten	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer [Beteckning.....]	Diff./icke-diff.	från Efta-länder	från kandidat-länder	från tredje-länder	enligt artikel 18.1 aa i budget-förordningen
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

⁵⁰ Differentierade anslag respektive icke-differentierade anslag.

⁵¹ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁵² Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

FÖRSLAGET KOMMER ATT GENOMFÖRAS INOM DEN BEFINTLIGA BUDGETEN OCH KOMMER INTE ATT PÅVERKA DEN FLERÅRIGA BUDGETRAMEN.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen:	Nummer	[Rubrik 1A]
-------------------------------------	--------	-------------

GD: <ENER>			År n ⁵³	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
• Driftsanslag										
Budgetrubrik (nr) 32.04.03	Åtaganden	(1)	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	1,4
	Betalningar	(2)	0,06	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	1,26
Budgetrubrik (nr) 32.04.06	Åtaganden	(1a)	4,8	4,8	4,8	4,8	4,8	4,8	4,8	33,6
	Betalningar	(2a)	1,44	3,36	4,8	4,8	4,8	4,8	4,8	28,8
Administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ⁵⁴										
Budgetrubrik (nr) 32010406		(3)								
TOTALA anslag för GD <ENER>	Åtaganden	=1+1a +3	5	5	5	5	5	5	5	35,0
	Betalningar	=2+2a	1,5	3,56	5	5	5	5	5	30,06

⁵³ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

⁵⁴ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

		+3								
• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	5	5	5	5	5	5	5	35,0
	Betalningar	(5)	1,5	3,56	5	5	5	5	5	30,06
• TOTALA administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIK <1A> i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6	5	5	5	5	5	5	5	35,0
	Betalningar	=5+ 6	1,5	3,56	5	5	5	5	5	30,06

Följande ska anges om flera rubriker i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
• TOTALA administrativa anslag som finansieras genom programmen		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIKERN 1–4 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+ 6	5	5	5	5	5	5	5	35,0
	Betalningar	=5+ 6	1,5	3,56	5	5	5	5	5	30,06

Rubrik i den fleråriga budgetramen:	5	”Administrativa utgifter”
--	----------	---------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
GD: <ENER>									
• Personalresurser		0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	5,089
• Övriga administrativa utgifter		0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,602
GD <ENER> TOTALT	Anslag	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	5,691

TOTALA anslag för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	5,691
---	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År n ⁵⁵	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIK 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	5,813	5,813	5,813	5,813	5,813	5,813	5,813	40,691
	Betalningar	2,313	4,373	5,813	5,813	5,813	5,813	5,813	35,751

⁵⁵ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

3.2.2. Beräknad inverkan på driftsanlagen

- ☒ Förslaget/initiativet kräver inte att nya driftsanslag tas i anspråk (initiativet ingår i den aktuella budgetramen).
- ☐ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål-, åtgärds- och resultat- beteckning			År n		År n+1		År n+2		År n+3		För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)						TOTALT	
	(outputs)																	
	↓	Typ ⁵⁶	Genom- snittliga kostnader	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Totalt antal
SPECIFIKT MÅL nr 3 Uppnå en minskning på 20 % av EU:s energiförbrukning jämfört med prognoserna för 2020 i PRIMES 2007																		
– Resultat	studie	1	1	0,2	1	0,2	1	0,2	1	0,2	1	0,2	1	0,2	1	0,2	7	1,4
Delsumma specifikt mål nr 3				0,2		0,2		0,2		0,2		0,2		0,2		0,2	7	1,4
SPECIFIKT MÅL nr 4 Att främja förnybar energi och öka energieffektiviteten i transport-, bostads-, tjänste och industrisektorn, genom att hantera de icke-tekniska hindren (programmet Intelligent energi – Europa)																		
– Resultat	studie	1,4	2	2,8	2	2,8	2	2,8	2	2,8	2	2,8	2	2,8	2	2,8	14	19,6
– Resultat	Samord- nade åtgärder	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	2,1	14
Delsumma specifikt mål nr 4			2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	16,1	33,6
TOTALA KOSTNADER				5		5		5		5		5		5		5		35

⁵⁶ Resultaten som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

3.2.3. Beräknad inverkan på de administrativa anslagen

3.2.3.1. Sammanfattning

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att administrativa anslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att administrativa anslag tas i anspråk enligt följande: (initiativet ingår i den aktuella budgetramen)

Behovet av administrativa anslag ska täckas inom ramen för de anslag som redan beviljats för genomförandet av denna åtgärd och/eller omfördelats inom generaldirektoratet, eventuellt kompletterat med ytterligare anslag som i samband med den årliga anslagstilldelningen och med beaktande av budgetförutsättningarna kan beviljas det generaldirektorat som ansvarar för åtgärden.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n ⁵⁷	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	5,089
Övriga administrativa utgifter	0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,602
Delsumma RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	5,691
Belopp utanför RUBRIK 5⁵⁸ i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Övriga administrativa utgifter								
Delsumma för belopp utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								
TOTALT	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	5,691

⁵⁷ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

⁵⁸ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.2. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att de för närvarande tilldelade personalresurserna tas i anspråk, enligt följande:

Uppgifterna ska anges i heltal (eller med högst en decimal)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
XX 01 01 01 (vid huvudkontoret eller kommissionens kontor i medlemsstaterna)	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727
XX 01 01 02 (vid delegationer)							
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter) ⁵⁹							
XX 01 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier – total)							
XX 01 02 02 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter vid delegationerna)							
XX 01 04 yy ⁶⁰	– vid huvudkontoret ⁶¹						
	– vid delegationer						
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)							
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
TOTALT	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till rådande begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

⁵⁹ KA = kontraktsanställda, INT = byråns anställda (*Intérimaire*), JED = unga delegerade experter (*Jeune Expert en Délégation*), LA = lokala aktörer, SNE = utstationerade nationella experter (*Seconded National Expert*).

⁶⁰ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

⁶¹ Inom förvaltningen av strukturfonderna, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) samt Europeiska fiskerifonden (EFF).

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Vidta lämpliga åtgärder för att genomföra de olika krav som åligger kommissionen (t.ex. granska medlemsstaternas rapporter, inleda och övervaka studier, genomföra analyser, utveckla stödprogram för genomförandet, övervaka genomförandet)
Extern personal	

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

- ☒ Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen.
- ☐ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

Förklara i förekommande fall vilka ändringar i planeringen som krävs, och ange berörda budgetrubriker och belopp.

....

- ☐ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras⁶².

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt belopp.

.....

3.2.5. Bidrag från tredje part

- ☒ Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet.
- Förslaget/initiativet kommer att medfinansieras enligt följande:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilken extern organisation eller annan källa som bidrar till finansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom medfinansiering								

⁶²

Se punkterna 19 och 24 i det interinstitutionella avtalet.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på ”diverse inkomster”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga inkomstsidan:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets eller initiativets inverkan på inkomsterna ⁶³						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

....

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

....

⁶³ När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 25 % avdrag för uppbördskostnader.